

POSTAL REGD.NO.PRAKASAM/16/2024-2026

REGD.NO. 37926/83

ESTABLISHED : 1983

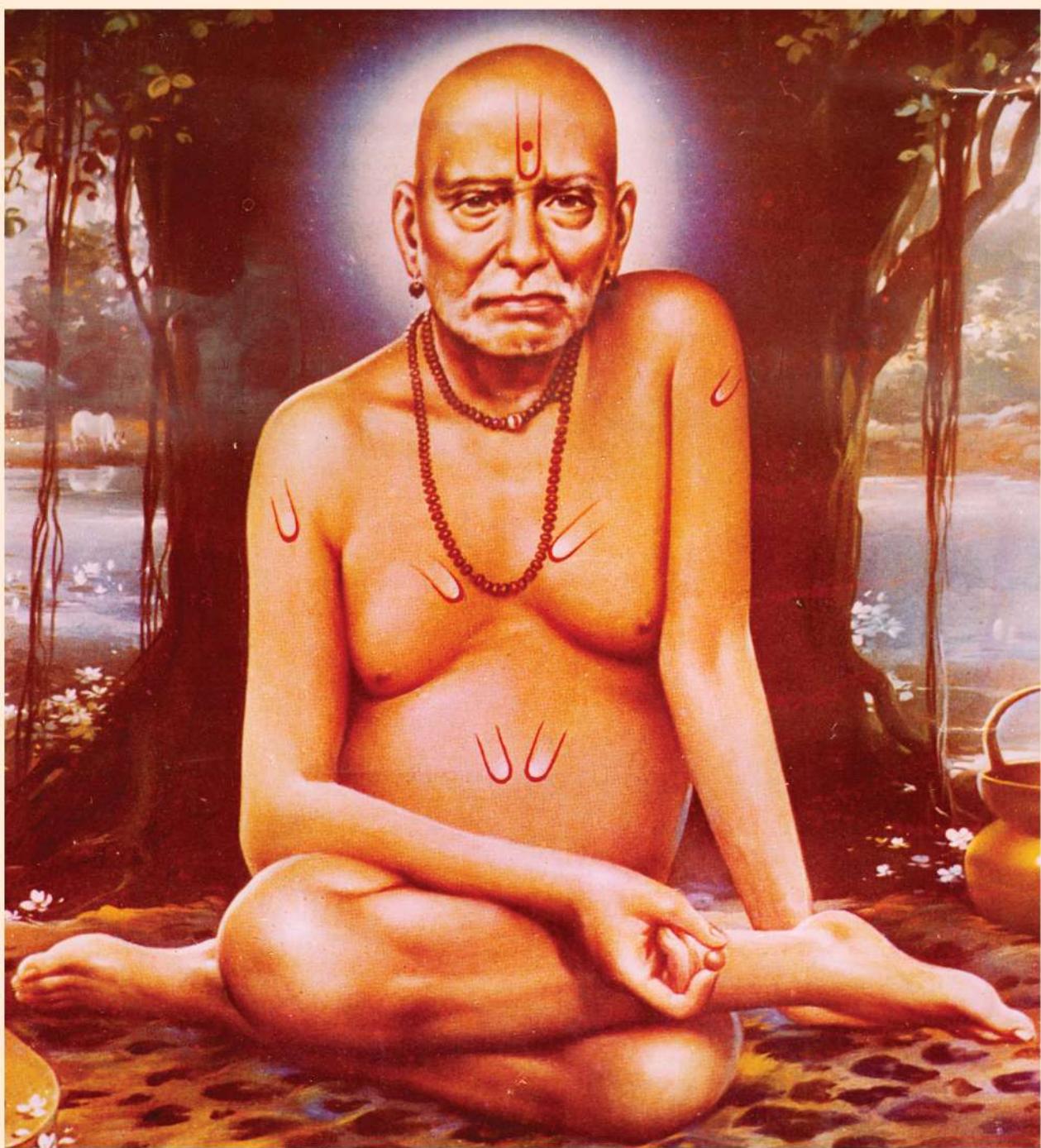
మే 2024

వెల - ₹ 10.00

స్వామి బాబు

ఆధ్యాత్మిక వైజ్ఞానిక మాసపత్రిక

సంపటి: 42 సంచిక: 01

శ్రీ స్వామి సమర్థ ఆరాధన

మే 06, 2024 (షైత్ర బహుళ త్రయోదశి)

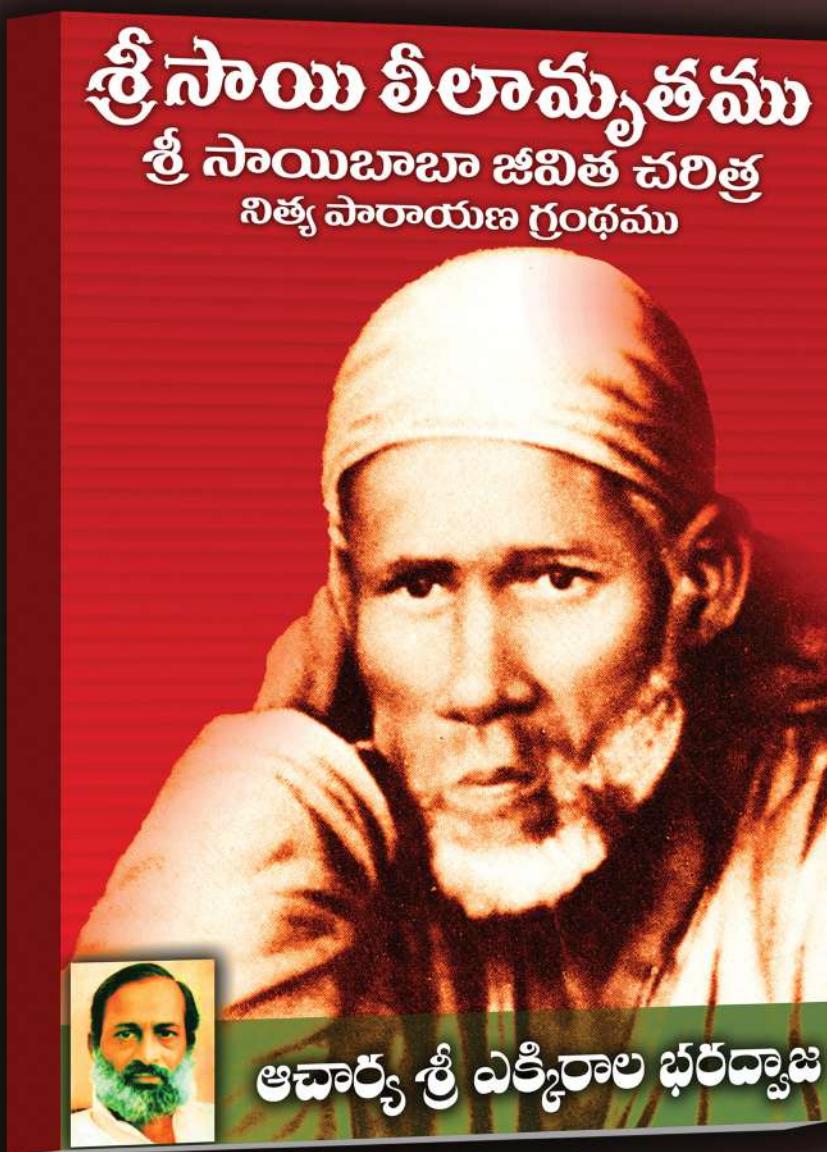
ఈ నెల పండుగలు

మే 06 - శ్రీ అక్కల్సైట స్వామి ఆరాధన (షైత బహుళ త్రయిందశి)

మే 12 - శ్రీ సాయి లీలామృత గ్రంథ కృతజ్ఞతార్థన

మే 20 - శ్రీశ్రీ చంద్రశేఖరేంద్ర సరస్వతి స్వామివారి జయంతి
(కంచి పెద్ద స్వామివారి జయంతి)

మే 23 - బుద్ధ పూర్ణిమ

‘శ్రీ సాయిలీలామృతము’

మహాగ్రంథ కృతజ్ఞతార్థన

మే 12, 2024

జూని మాట్లాడు జూనులే తెల్పాలి!

పూజ్య ఆచార్య శ్రీ ఎక్కిరాల భరద్వాజ

భగవంతుడు, గురువు, ఆత్మ వేరు కాదని ఈ మూడు మూర్తులలోను వున్నది ఒకటేనని ఆదిశంకరులు దళ్ళిణామూర్తి స్తోత్రంలో స్పష్టంగా ప్రాసారు. కానీ ఆ సత్యాన్ని ప్రత్యక్షానుభవంగా తెల్పేవారే గురువని, కనుక గురువు నాశ్రయించడం ఎంతో అవసరమని ఆదిశంకరులే కాక ఆధ్యాత్మిక సాంప్రదాయాలల్ని చెబుతున్నాయి. భగవాన్ శ్రీ రమణ మహర్షి దానిని ఇలా వివరించారు: “మానవుడు మొదట కష్టాలు తొలగాలని, కోఱకలు తీరాలని పరమాత్మను ఆశ్రయిస్తాడు. తర్వాత క్రమంగా భగవంతుని ప్రేమించడం నేర్చుకొని, ఆయనను చేరుకోవాలని ఆరాటపడతాడు. అప్పుడు భగవంతుడే ఒక గురువు రూపంలో ఆతణికి తారసిల్లి అనుర్ధశిస్తారు. క్రమంగా ఆ గురువు, తన ఆత్మ, భగవంతుడూ ఒక్కటేనని ముముక్షువు తెలుసుకుంటాడు. అదే జ్ఞానం.”

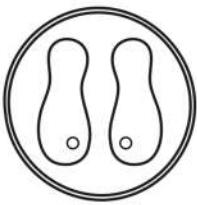
ఈ చక్కని సత్యాన్ని సాయి తమ భక్తులకు ఎలా తెలిపారో చూద్దాము.

ఒకసారి ఒక భక్తుడు, ఎన్నో సమయాలు, కష్టాలు తీరాలన్న ఆశత్తోనూ, కోఱకలు నెరవేరాలన్న దృష్టితోనూ శిలిడీ వస్తున్న సాటిహాలతో ‘శ్రీ సాయి వంటి సత్యరూపుని అలాటి తుచ్ఛమైన లోకిక తలంపులతో దల్చించరాదని, కేవలం నిష్ఠామ భక్తిభావంతో దల్చించా’ లని బోధించనారంభించాడు. వెంటనే సాయి అతనిని పిలిపించి అతడు చెప్పటం తగదని, మొదట తమను అందరూ అలానే లోకికమైన ఆశలతో ఆశ్రయించి క్రమంగా ప్రేమతో నిష్ఠామంగా సేవించడం నేర్చుకుంటారని చెప్పారు. ‘శ్రీసాయి శీలామృతము’ లోని భక్తుల అనుభవాలు ఎన్ని చూసినా ఇదే సత్యం గింజించినంది. చివలికి ఆయనను సేవించిన వారిలో అగ్రగణ్యులుగా లోకఖూతినందిన ఉపాసనీ బాబా మాత్రం సాయిని ఎందుకు మొదట ఆశ్రయించింది? ప్రాణాయామం చేస్తుంటే ఏదో పారపాటు జరిగి శ్వాస సలిగా ఆడకపోయినప్పుడు ఆ బాధ తొలగాలనికదా ఆయన సాయిని ఆశ్రయించింది? ఇప్పటికి ఒక అంశాన్ని వివరించుకున్నాము. మొదట కోఱకలతోనే మానవుడు భగవంతుని

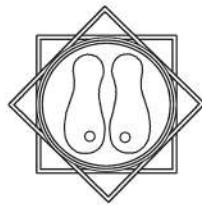
శరణు పొందుతాడని, పొందవచ్చని. వారి భక్తి స్తోన స్థాయికి చేరాక, సాయి వంటి సద్గురువు రూపంలో ఆ దైవమే దర్శనమిస్తారని కూడా ఈ భక్తుల అనుభవాలు నిరూపిస్తున్నాయి. ఇక ఈ గురువు మూడవ సత్యాన్ని ఎలా భక్తులకు తెలుపుతాడో చూద్దాము.

శ్రీ సాయిని ప్రత్యక్షంగా దల్చించిన వారిపై ఆయన సాన్నిధ్య ప్రభావమేలా వుండేదో నన్న విషయాన్ని ‘శ్రీమతి మేనేజర్’ అనే భక్తురాలు ఇలా వల్మించింది. “ఆయన మన హృదయంలోనేకాక, శలీరంలోనే ప్రతి అణువులోనూ నిండియున్నారనిపించేబి. ఆయన పలికిన కొఱ్చి మాటలు, చేసిన ఒక్క కదలిక వలన ఆయనకు మన భూత, భవిష్యత్, వర్తమానాలు సర్వమూ తెలుసునని అర్థమైపోతుంది. సంపూర్ణమైన విశ్వాసంతో ఆయనను శరణు పొందడం తప్ప మిగతా 20వ పేజీలో

సెంట్రముబాబు

ఆధ్యాత్మిక వైజ్ఞానిక మాసపత్రిక

OFFICIAL ORGAN OF SRI MANGA BHARADWAJA TRUST

సంపుటి: 42

మే - 2024

సంచిక: 01

పరమపూజ్య ఆచార్య శ్రీ ఎక్కిరాల భరద్వాజగారిచే స్థాపించబడిన ఏకైక ఏత్తిక,
మన "సాయిబాబా"

విషయ స్మాచిక

01.	జ్ఞాని మాటకర్థం జ్ఞానులే తెల్పాలి!	పూజ్య ఆచార్య శ్రీ ఎక్కిరాల భరద్వాజ	03
02.	పరిపూర్వ	పూజ్య ఆచార్య శ్రీ ఎక్కిరాల భరద్వాజ	05
03.	ఆచార్యులవారి సస్నేధిలో ఒక రోజు	పూజ్య గురుపత్ని శ్రీ అలివేలు మంగమ్మ	06
04.	మాతృదేవి స్వతులు	శ్రీమతి భార్యలి	09
05.	పూజ్య భరద్వాజ గురుదేవుల ఆరాధనా మహాత్మవం	శ్రీమతి టీ.పద్మావతి	11
06.	వార్తాలాపము	శ్రీమతి అడిదం వేదవతి	13
07.	సస్నేధిలో సాధన!	'సాయిబాబా'	16
08.	భగవాన్ శ్రీ భరద్వాజ	శ్రీమతి శ్రీదేవి	19
09.	బుద్ధ ధ్యాన హృదయము	పూజ్య ఆచార్య శ్రీ ఎక్కిరాల భరద్వాజ	21
10.	శ్రీశ్రీశ్రీ మాతా ఆనందమయి జీవితం మరియు బోధలు	శ్రీమతి శ్రీదేవి	23
11.	ద్వారకామయి అనుభవమండపము	శ్రీమతి శ్రీదేవి	25
12.	ఆచార్యుని అధ్యుత్త లీలలు	శ్రీరామ్ కుమార్	27

చిరునామా

Sri Manga Bharadwaja Trust,
Bhakta Nivas, 12-1-170/46P, Hanuman Nagar,
Jaipuri Colony, Nagole, Hyderabad - 500068
Phone No. +91 - 74160 41550
www.saibharadwaja.org

చీఫ్ ఎడిటర్: డా॥ ఆర్.ఎస్. శశిధర్, పిపోచ్. డి

చందా వివరములు

విడి ప్రతి : ₹ 10-00
సంవత్సర చందా : ₹100-00

సాయిబాబా ఏత్తికలో వెలువడే వ్యాసాలకు, అజ్ఞానాలకు ఆయా రచయితలే బాధ్యతలు.

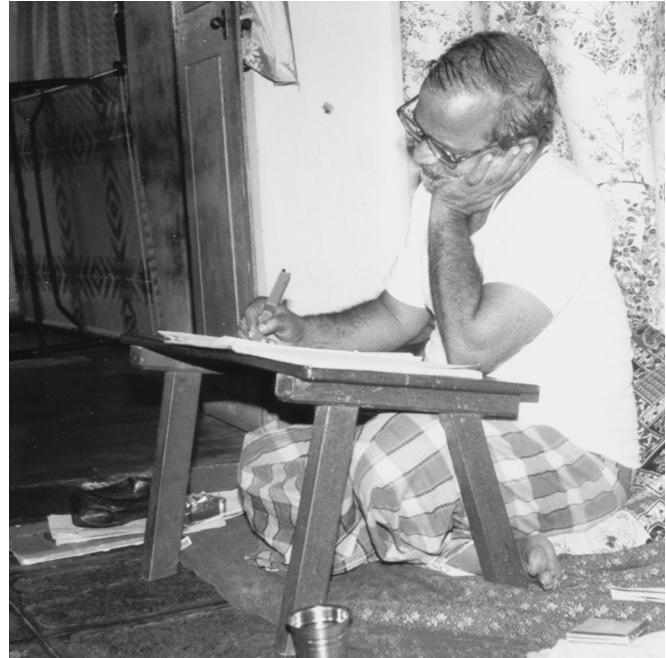
పీఠివ్యాసమ్

పూజ్య ఆచార్య శ్రీ ఎక్షిరాల భరద్వాజ

ప్రశ్న :- నన్న నమ్మికున్న వాలని చివరంటా గమ్మం చేరుస్తానంటారు బాబా. ఆ గమ్మం ఏమిటి? నమ్మికోనివారంతా గమ్మం చేరనట్టేనా? తనను నమ్మికోవాలి అని బాబా ఎందుకు కోరుకోవాలి?

ఆర్.వి. సత్యనాథరాయణ, నల్గొండ

జవాబు : - "నన్న నమ్మి నేనిచే మందును తీసుకుంటే నీ రోగం తీరుస్తాను" అని డాక్టరు అంటాడు. జబ్బు తగ్గాలనుకున్నవారు అలా చేస్తేనేగదా జబ్బు తగ్గే అవకాశముండేబి? అలాటిదే బాబా అన్నమాట. వైద్యుడు మనుండి కసీసం ఫీజైనా కోరతాడు. సాయి అటి కోరరు. ఆయనకు కొబ్బరికాయకొట్టినా తినేబి, అగరువత్తివెళ్లించినా మనకు తెలిసినంతలో ఆ సువాసనకు ఆనందించేబి మనమే. మన నుంచి చిల్లిగవ్వయైనా ఆశించక మేలుచేసిన వాలపైకర్ణీ ప్రేమను నమ్మికుమంటారు. అది వుంటేనే మన భాగుకోనం ఆయన చెప్పినటి మనం చేయగల్లాము. అప్పుడు గమ్మం చేరుతాము. ఇక్కడ లక్ష్మమంటే అంతులేని తృప్తి, శాంతి; అదే భగవంతుడు. వైద్యుని నమ్ములేనివారి శలీరానికేది గతి, కేవల ప్రేమ స్వరూపమైన సద్గురుని నమ్ములేని వారి ఆత్మలకూ గతి అదే. "సంశయాత్మ వినశ్యతి" అన్నారు బుపులు. పై వాక్యాలు చెప్పి సాయి అంటే శిలిడీలో నిపసించిన ఆ 5 1/2 అడుగుల శలీరమే కాదని ఆయన తెలిపారు. అన్ని జీవుల రూపాలలోనూ, సకల సృష్టి రూపములోనూ ఏ దైవశక్తివున్నదో అదే తామని భక్తులకు అనుభవమిచ్చారు. అస్త్రి ఆయనే అయినప్పుడు మన రూపంలో గూడ ఆయనలోని అంశమే -- భాగమే అయి పున్నది. ఆయనను నమ్ములేకపోవడమంటే మను మనమే

నమ్ములేకపోయినట్లు. ఇక అటువంటి మనస్సుకు శాంతి ఎక్కడుంటుంది? పై ప్రశ్నలలోని చివరి వాక్యం -- సాయి అంటే ఆ శలీరమేనని పారపడడం వలన వస్తుంది. అలానే తలచినా, ఎందరి మహాసీయుల చరిత్ర చూసినా సాయిచరిత్ర తలమానికంగా సాటిలేనిదిగా నిలుస్తుంది. చరిత్ర చదివితే ఆ ప్రశ్న రాదేమో. ●

(ఫెబ్రవరి 2016 సాయిబాబా మాసపత్రిక నుండి)

ఆచార్యులవారి నన్నద్వాలేర్ ఒక రీజె

(గత సంచిక తరువాయి)

పూజ్య గురువత్తి శ్రీ అలివేలు మంగమ్

అంతేకాక యిష్టచీ తల్లిదండ్రులకు తమ పిల్లలు మంచి చదువులు అంటే ఏ యింజనీరో, డాక్టరో చదవాలనే తీవ్రమైన కోఠిక వుంటున్నది. దానితో పిల్లలెక్కడ అంతటివారు కారేమోననే భయంతో వాలికి ఎప్పుడెప్పుడు రెండు సంపత్తులలు వస్తాయా, ఎప్పుడు స్వాలులో వేసి చదువుల్లో బింపుదామా అన్న ధ్యానేగాని పిల్లలవైపునుంచి వారు ఆలోచించడం లేదు. హాయిగా తల్లిదండ్రుల, యింట్లో వాళ్ళఒళ్ళలోనూ, చంకల్లోనూ, భుజాలమీద ఎక్కిగారాబాలు పంచుకోవడము, యింట్లోని వాలితో, చుట్టూపుక్కల పిల్లలతో ఆడుకోవడమూ చేయవలసిన వయస్సులో బడులకు వెళ్ళవలసి వస్తున్నది. ఇది వరకు ఆ వయస్సు పిల్లలు ఎప్పుడైనా నిద్రపోవచ్చు, ఎప్పుడైనా లేవవచ్చు. వారు లేచినప్పుడే వాలి కార్యక్రమాలు మొదలొతాయి. అలా వాళ్ళకు హాయిగా నిద్ర తీరేవరకూ నిద్రపోవిచ్చేవారు. నిద్రలోనే వారెంతో ఎదుగుతారు. శరీరం శక్తిని పుంజుకుంటుంది. అందుకని నిద్రలేచిన తర్వాత వారెంతో వుత్సాహంగా అల్లలి, ఆటపాటులతో రోజులు గడిపేవారు.

ఇప్పుడు యిందుకు పూర్తి వ్యతిరేకంగా వాలి జీవితాలు మలచబడ్డాయి. వాలికి నిద్ర తూగిపోతుంటే బలవంతాన లేపి, పక్కతోమి, స్నానం చేయించి, నోట్లో హడావిడిగా

బలవంతాన ఆహారం కుక్కి స్వాళ్ళకు పంపిస్తున్నారు. ఇప్పుడు తల్లిదండ్రులకు మరొక జబ్బుకూడా పట్టుకున్నది. వాలికి యిష్టమైనవి కాకుండా వాలికి బలవర్ధకమని బీలికి అనిపించినవి పెట్టడం. అందుకని పిల్లలకు తిండిమీద కూడా అయిప్పత పెరుగుతుంది. నాలుగు దెబ్బలు వేస్తారు కాబట్టి బలవంతాన తినడమే జరుగుతున్నది. ఇక స్వాలుకు పంపించిన బాక్కులు ఎలా పంపినవి అలాగే వెనుకకు వస్తున్నాయి కూడా. ఈ పద్ధతివల్ల పిల్లలకు మానసిక అశాంతి రోజురోజుకూ పెలగిపోతుంది. లోపల పెద్దవాళ్ళమీద కోపం, స్వాళ్ళమీద కక్క పేరుకుపోయి విద్య అంటే కూడా అయిప్పత ఏర్పడుతుంది.”

జంతలో ఎవరో వచ్చారు. ఆయన టిఫిన్ తీసుకోవడం ముగించి హాలులోకి వెళ్ళారు. వచ్చినవారు స్థానికులు కారు. ఏదో ఊరినుంచి వచ్చారు. మూస్తరుగాలి వుపన్యాసాలు వాళ్ళ ఊళ్ళో ఏర్పాటు చేసుకోడానికి అనుమతికోసం ప్రార్థించడానికి వచ్చారు. వాలితో అక్కడి విషయాలను గులించి, అక్కడ మాట్లాడవలసిన విషయం గులించి వివరాలను చాలాసేపు మాట్లాడారు. ఆ ఊర్లో సత్సంగాలు ఎలా చేస్తున్నారు అని అడిగి సత్సంగాలు చేయవలసిన విధానం గులించి వివరంగా చెప్పారు. వాలితో ఒకరు తన వ్యక్తిగత సమస్య గులించి

చెప్పుకున్నారు. అతనికి దానికి పరిష్కారం మాస్టరుగారు చెప్పారు. ఆ తర్వాత వారు మాస్టరుగాలి దగ్గర సెలవు తీసుకుని వెళ్లిపోయారు. ఆయన మళ్ళీ తమ రచనా వ్యాసంగానికి పుప్తమించారు.

పటి నిమిషాలు గడిచింది లేదో ముగ్గురు ఆడవాళ్ళు వచ్చారు. వాళ్ళు అంతకుముందు అప్పుడప్పుడూ వస్తూపోతూ పుండేవాళ్ళే. కనుక వాళ్ళను మాస్తూనే మాస్టరుగారు, “ఏమ్యా బాగున్నారా? ఏమిటి సంగతులు? అంటూ ఎంతో ఆప్యాయంగా పలకరించారు. వాళ్ళు తమ కుటుంబ విషయాలు, పిల్లల విషయాలు అన్ని హాయిగా మాస్టరుగాలతో మాట్లాడుకున్నారు. విచిత్రమేమంటే అక్కడ కూడా పిల్లల చదువుల ప్రసంగమే వచ్చింది.

వారిలో ఒకామె పీటితోపాటు మొదటిసాలిగా వచ్చింది. ఆమె పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగాలతో యిలా అన్నటి: “మా బాబు చదువుపట్ల ఏమాత్రం శ్రద్ధ చూపించల్లేదు మాస్టరుగారూ... ఏమి చేయాలో అర్థం కావటం లేదు. దెబ్బలు వేస్తేనే హామీ వర్క్ చేస్తాడు. అంతేకాదు, బాబాపట్ల అన్నలు భక్తీలేదు. దణ్ణం పెట్టమంటే కూడా ఒక్కిక్కరోజు పెట్టడు” అని ఎంతో బాధగా మాస్టరుగాలి దగ్గర వాపోయింది. ఆయన చిరునవ్వుతో ఆమెకేసి చూశారు. ఆయన చూపులో తల్లిదండ్రుల అజ్ఞానంపట్ల జాలి, పిల్లలపట్ల వాలి పువర్తనమీద కొచ్చిగా అసహనంతోంగిమాశాయి. ఆయన ఆమెను, “బాబు పయస్సంత? అనడిగారు. “ఖదో సంవత్సరం నడుస్తున్నది మాస్టరూ!” అన్నదామె. అలా చెప్పడంలో ‘ఆపిల్లవాడు ఎంతో పెద్దవయస్సువాడుగానూ, తమకు అలవిగానివాడిగానూ’ అనే భావం స్పురించి. అదేమాట ఆమె వ్యక్తపరచించి కూడా! “స్వాల్మీ వేసి రెండు సంవత్సరాలైంది. అయినా ఈరోజుకూ బలవంతాన బడికి పంచించవలసినదే. వాడు నాచేతులు దాటిపోయాడనిపిస్తున్నది. ఏమి చేయాలో అర్థం కావల్లేదు. బీనికి పరిష్కారం చెప్పండి మాస్టరుగారూ... నాకు చాలా ఆందించనగా వుంటున్నది” అన్నది.

అందుకు మాస్టరుగారు; “అమ్యా ఈ విషయంలో నువ్వు ఆందించన చెందాల్సిన అవసరం ఏమీలేదు. అనవరమైన ఆందించనతో ఆరీగ్యాన్ని పాడుచేసుకోకు. పిల్లలాడికి 5 సం॥లని అంటున్నావు. వాడి పయస్సులో ఎవరికైనా ఆడుకోవాలనే అనిపిస్తుంది. నిజంగా అయితే హాయిగా ఆడుకోనివ్యాలి. వెనుకటి తరం పిల్లలకు 5 సం॥లు

వస్తేగాని అక్కరాభ్యాసం చేసేవారు కాదు. నిదానంగా అక్కరాలు నేన్చించడం, నోటితో పద్యాలు, పాటలు, ఎక్కాలు, లెక్కలు చెప్పించడం చేసేవారు. మెల్లగా ఎనిమిది సంవత్సరాలకు కొచ్చిగా తెలుగు, కొంచెం లెక్కలూ మాత్రమే వచ్చేవి. అప్పటి తరం వాలికి చదువులే రాలేదా? ఒక్కిక్కక్కు ఎంతెంత విజ్ఞానవంతులయ్యారోఅన్నివిషయాలలోనూ... వెనుకటితరం గులంచి తెలుసుకుంటే అర్థమౌతుంది. అన్ని రంగాలలోనూ ఎంతో ప్రాపీణ్యతను సంపాదించిన మహామహలెందరిం కీందటితరం వరకూ వున్నారు. ఆ రోజుల్లోనే విదేశాలకు వెళ్ళిన వారెందరింపున్నారు. వారంతా యిప్పటి పిల్లల్లాగా చిన్నప్పుడే బలవంతాన దెబ్బలుతిని చదువుకున్నపారు కాదు. బలవంతపరచకుండా అనుసయింగా ఆటపాటలతో వాడికి అదే విషయాలు చెప్పటానికి ప్రయత్నించు. వాడు వినకపాశేతే నాకు చెప్పు. పిల్లలకు వాళ్ళకు యిష్టమైన ఆటలతో మేళవించి చెజితే ఎన్ని విషయాలైనా నేర్చుకుంటారు. బలవంతాన చెజితే మొండితనము, కక్క, చికాకు, కోపము, చదువుపట్ల విముఖత ఏర్పడతాయి. దానితో వాలి వ్యక్తిత్వం చాలా దెబ్బతింటుంది. రావలసిన వికాసం రాదు. అటీగాక ఈ రోజుల్లో స్వాలుకు వెళ్ళే పిల్లలకు ఆడుకునే అవకాశమే పుండడంలేదు. ఇంటికి వచ్చిన తర్వాత కూడా హామీ వర్క్ బోలెడంత పుంటున్నది. అటిచేయకపాశేతే అటు స్వాలులో టీచర్లచేత, యింట్లో తల్లిదండ్రులచేత దెబ్బలు తినవలసివస్తున్నది. కాబట్టి ఆ పిల్లల మానసిక పరిస్థితి గులంచి ఆలోచించు! నువ్వే ఆ స్థానంలో వుంటే ఎలా పుండేదానిని? నిన్న నీ తల్లిదండ్రులు అలాగే చబివించారా? అనగానే వెంటనే ఆమె అందుకుని, “అవును మాస్టరూ! నన్నులా చబివించబట్టే నేను స్వాలుకు వెళ్ళాను. లేకపాశేతే వెళ్ళేదానిని కాదేమో! వారలా చేయకపాశేతే నాకు చదువెలా వచ్చేబి?” అని ఎదురు ప్రశ్నవేసింది.

అందుకు మాస్టరుగారు అందుకుని, “అదేనమ్యా యిష్టమై వచ్చిన సమస్య... మనకు చదువు మాత్రమే కావాలి. అంటే డిగ్రీలో వచ్చే చదువు మాత్రమే. విజ్ఞానం మాత్రంకాదు. ఆ డిగ్రీలు ఎంత పెద్దవైతే అంత గొప్ప. ఎందుకంటే అంత ఎక్కువ డబ్బలు వచ్చే వుద్దీగం వస్తుంది గనుక. ఈనాటి మన దౌర్ఘార్యం అదే. చదువంటే విజ్ఞాన సమప్రార్జన. దాని వలన డబ్బలు రావనికాదు, సంపాదించకూడదని కాదు. డబ్బలు, సంపాదన విషయం యిష్టమై అప్రస్తుతం. పిల్లల చదువుల్లో వాలికి విజ్ఞాన బోధన ఎంతపరకూ

జరుగుతున్నది? వాళ్ళకు వైజ్ఞానికపరంగా గనుక చెప్పగలిగితే వాళ్ళు స్వాళ్ళును వదలరు. ఎందుకంటే వాలి స్వభావంలోనే ‘అన్ని తెలుసుకోవాలి’ అనే జిజ్ఞాస చాలా ఎక్కువగా వుంటుంది. అందుకని వారు ఏదైనా, ఎంతైనా నేర్చుకుంటారు. అందుకనే మాటలు వచ్చిన దగ్గరనుంచి ‘ఇది ఎందుకు? ఏమిటి?’ అనే ప్రశ్నలు ప్రతిదాని గులంబి నిరంతరం వేస్తానే వుంటారు. చెప్పటానికి మనకు విసుగు పుట్టాల్సిందే! కనుక నువ్వు వాడికి స్వాలులో చెప్పే పాతాలనే ఆసక్తికరంగా చెప్పడానికి ప్రయత్నించు. బట్టి కొట్టించడం కాదు” అన్నారు. “అంటే ఎట్లా?” అన్నదామే.

“అంటే ఏమీ లేదమ్మా! వాడి పుస్తకంలో ఒక జంతువు గులంబి వుందనుకో.... పుదాహారణకి ఆపు గులంబి వున్నది. ‘ఆపుకు నాలుగు కాళ్ళు వుంటాయి. రెండు కొమ్మలుంటాయి, ఒక తోక వుంటుంది. అది గడ్డిమేస్తుంబి’, అని పుస్తకంలో ప్రాసి వుంటుంది. దానిని ప్రశ్నలు-జవాబులు రూపంలో పిల్లలచేత బట్టి కొట్టిస్తారు సాధారణంగా. కానీ పిల్లలకు నిజంగా ఆపును చూపిస్తే చాలా బాగుంటుంది. ఫీలు పడినప్పుడు దాని పాలు ఎంత బాగుంటాయి, త్రాగితే ఎంత మంచిది... ఆపు దూడ ఎంత ముద్దొస్తుంబి, ఎలా గంతులు వేస్తుంబి... వాళ్ళమ్మ దానిని ఎంత గారాబం చేస్తుంబి, తల్లితో కలిసి మేతకెలా వెళ్లుంబి.... అది మేత ఎలా తింటుంబి, కుడితెలా తాగుతుంబి. నెమరెలావేస్తుంబి, ఎలా నిద్రపోతుంబి... యివస్తీ చెబతే వారెంతో ఆసక్తిగా వింటారు. అవకాశమున్నప్పుడు వాలిని తీసుకునివెళ్లి ఒకసాల చూపిస్తే ఎంతో బాగుంటుంబి. అప్పుడు వాలికాపారం కొట్టినపిండే. అలాగే అదే సమయంలో యతర జంతువుల గులంబి చెప్పవచ్చు.

అలాగే మొక్కల గులంబి కూడా! చిన్న చిన్న మొక్కలను, చెట్లనూ చూపిస్తూ వాటి గులంబి చెప్పే ఎంతో ఆసక్తిగా వింటారు. అప్పుడు వాలికి పారం వింటున్నట్టిపించదు. కొత్త విషయం తెలుసుకుంటున్నట్లు వుంటుంబి” అన్నారు.

అప్పుడు, “మాకిని యిట్లు తెలియదు. మాస్తారు.. మీరు చెబుతూంటే మాకెంతో బాగుంబి... అలాగే చేయడానికి ప్రయత్నిస్తాను”

అప్పుడు మాప్పరుగాలిలా అన్నారు. “బక్కి గులంబి గూడా ఆందోళన పడ్డాల్సిన అవసరంలేదు. ఫీలున్నప్పుడల్లా బాబా లీలలు కథలలగా వాలికి చెబుతూండు. బాబాపట్ల

వాడికే భక్తి కలుగుతుంబి” అన్నారు. ఆ తర్వాత ఆ ఆడవాళ్ళు కొళ్ళిసేపు మిగిలిన విషయాలు మాట్లాడి చాలా తృప్తిగా సెలవు తీసుకున్నారు.

పూజ్యశ్రీ మాప్పరుగారు పిల్లలకు చదువు చెప్పే విధానం ప్రత్యేకంగా వుండేబి. ఆయన తరగతిలో పుస్తకాలు మాత్రమేగాక జనరల్ బుక్స్ ఎక్కువగా చదివించేవారు. అందుకోసం ఆయన ఎన్నో పుస్తకాలు కొని తెచ్చేవారు. తమకు, వాలికి విరామంవున్న సమయంలో ఆ పుస్తకాలను చదివించేవారు. ఆయన పిల్లలచేత ఎక్కువగా ప్రాయించడం నేను ఎన్నడూ చూడలేదు. ఆ పుస్తకాలను చదివిస్తూ దానిలోని విషయాలకంటే యింకా ఎక్కువ విషయాలు చెప్పి వాలి విజ్ఞానాన్ని పెంపాందించేవారు. పిల్లలుకూడా ఎంతో ఆసక్తిగా వినేవారు.

ఆయన పిల్లలను ఏ విషయంలోనైనా బలవంతపరచేవారు కాదు. వారు నిద్రలేవగానే కొన్ని శోకాలు వాలిచేత చెప్పించేవారు. ఆరతికి కూడా వారు నిద్రలేస్తేనే వచ్చి కూర్చోమనేవారు. వాలికి నిద్ర మెలకువ రాకపోతే బలవంతాన లేపి ఆరతికి కూర్చోమని ఎన్నడూ చెప్పలేదు. అలాగే అన్ని విషయాలలోనూ వాలికి సచ్చచేపేవారే కాని బలవంతపరచేవారుకాదు.

ఆ ఆడవాళ్ళతో పూజ్యశ్రీ మాప్పరుగారు మాట్లాడుతూవుండగానే మరికొందరు స్తానికులు వచ్చి కూర్చున్నారు. వాళ్ళలో మాప్పరుగాలిని దర్శించుకోవాలన్న పుద్దేశ్యంతో వచ్చినవారు కొందరైతే, మరికొందరు వాలి వ్యక్తిగత సమస్యలు చెప్పుకోవాలని వచ్చారు. పూజ్యశ్రీ మాప్పరుగారు వాలితో కొంతసేపు మాట్లాడారు. వచ్చినవాలిలో ఒకరు యిలా అన్నారు: “పిల్లల చదువుల విషయం మీరు చెప్పింది చాలా బాగుంబి. మాకిలా చెయ్యాలని తెలియదు. మాకు వారు బాగా చదివి మంచి పుద్దేశ్యాలు సంపాదించాలని వుంటుందేగాని యిలా ఆలోచించాలని తెలియదు. యిప్పుడు మీరు చెప్పిన మాటలు విన్నప్పటినుంబి మాకు పిల్లలవైపు నుంచి ఆలోచించాలనిపిస్తున్నది.” అందుకు పూజ్యశ్రీ మాప్పరుగారు, “అపును, అదే సరైన పద్ధతి” అన్నారు. తర్వాత వ్యక్తిగత సమస్యలు చెప్పుకున్న వాలికి పూజ్యశ్రీ మాప్పరుగారు తగిన విధంగా పరిష్కారాలు సూచించి బాబా మేలు చేస్తారని ఆశీర్వాదించారు.

- సచేషం

మాట్లాడేవి ప్రభుత్వాలు

శ్రీమతి భార్యలు, ఒంగర్లు

పూజ్యార్థి అలివేలుమంగమ్మతల్లి
తనకు గల అనుభవాలను ఒంగర్లు వాస్తవ్యారాలు
శ్రీమతి భార్యలిగారు ఈ విధంగా తెలియజేస్తున్నారు.

నేను మొట్టమొదటిసారి పూజ్యార్థి అమ్మగారిని 2009
జనవరి 23వ తేదీన హైదరాబాదులోని నాగోలులో దర్శనం
చేసుకున్నాను. అంతకుముందు నేను బాబాగుడిలో పూజ్యార్థి
మాస్టరుగాలి సమాధి మంబిరానికి వెళ్ళడం, పారాయణ
చేసుకోవడమే కానీ, వారి ఇంటికి ఎప్పుడూ వెళ్లేదు.
ఒకసారి కృష్ణవేంమ్మగారు పూజ్యార్థి మాస్టరుగాలి ఇంట్లో
పూలంగినేవ జరుగుతోంచి రమ్మని చెప్పారు. అప్పటినుంచి
అప్పుడప్పుడూ పూజ్యార్థి మాస్టరుగాలి నిలయానికి వెళ్లేదాన్ని.

ఒకసారి ఒంగర్లు సత్కంగసభ్యలకు
హైదరాబాదులో వున్న పూజ్యార్థి అమ్మగాలికి జిక్క
సమర్పించుకునే మహాదవకాశం కలిగించి. అప్పుడు
ఫీలున్నపాశ్చ హైదరాబాదు వెళితే, నేనూ, మా అమ్మ
కూడా వాళ్లతో వెళ్లాము. సరోజనమ్మగాలి ఇంట్లో బిగి,
జిక్క తయారుచేసుకుని మధ్యహారం సమర్పించాము.
సాయంత్రం సత్కంగానికి వెళ్లినప్పుడు పూజ్యార్థి అమ్మగారు
సత్కంగ హోలులోకి రాగానే నాకు కన్నీళ్లు ఆగలేదు.
‘నేను జీవితంలో పూజ్యార్థి అమ్మగాలిని చూడగలనా?
అనులు హైదరాబాదుకు వెళ్లగలనా?’ అనుకున్నాను.
అందువల్ల అంత భావోద్దేకం కలిగించి. అప్పుడే మా అమ్మ,
“మా భార్యలి పెళ్లి మీరే చేయాలమ్మగారూ!” అని అడిగించి.
అప్పుడు పూజ్యార్థి అమ్మగారు నాకు కొన్ని పారాయణలు,
కొన్ని ఆశలంచవలసిన నియమాలు చెప్పారు. అక్కడనుంచి
వచ్చాక నేను ఆస్తి శర్ధగా చేస్తూపున్నాను.

చిత్రంగా వెంటనే ఫిబ్రవరి నెలలోనే పూజ్యార్థి
అమ్మగారు ఒంగర్లుకి వచ్చారు. దాదాపు మూడు నెలలు

వున్నారు. నాకు ప్రతిరోజు పండగే! ఎందుకంటే, నాకు
ఆధ్యాత్మికమార్గంలో చాలా సందేహాలుండేవి. ఎవరిని
అడగాలో తెలిసేది కాదు. పూజ్యార్థి అమ్మగారు ప్రతిరోజు
సాయంత్రం దర్శనం ప్రసాదించేవారు. అప్పుడు నా
సందేహాలన్నీ అడిగేదాన్ని. పూజ్యార్థి అమ్మగారు ఓపికగా
చెప్పేవారు. చాలా విలువైన విషయాలు చెప్పేవారు.

ఒకరోజు నేను పూజ్యార్థి అమ్మగాలితో, “అమ్మా! నేను
సాయి సన్నిధి పారాయణ చేస్తుంటే, మధ్యహారం సమయంలో
ఒక ముసలాయన మా ఇంటికి వచ్చి, అన్నం పెట్టమని
అడిగాడు. సరేనని అన్నం పెట్టి, మా ఇంట్లో గ్లాన్ తో మంచి
సీళ్లు ఇచ్చాను. మా అమ్మ, ‘అలా గ్లానులో సీళ్లెందుకిచ్చావు? దీసిలికి పట్టమని పాయ్యలసింది!’ అన్నది” అని చెప్పగానే,
పూజ్యార్థి అమ్మగారు మా అమ్మ వైపు చూశారు. అప్పుడు
మా అమ్మ, “జిబివరకు మన ఇంట్లో పసిచేసే జీతగాళ్కి
దీసిట్లోనే తాగడానికి సీళ్లు పోసేవాళ్లు కదమ్మ, అందుకే
అలా చెప్పాను” అంచి. అప్పుడు పూజ్యార్థి అమ్మగారు, “మనం
జిబివరకటి వాళ్లలాగా మడ్చి, ఆచారం అస్తి పాటిస్తుంటే ఆలా
చేయవచ్చు. మనం అచి ఏమీ పాటించకుండా, అదొక్కటే
పాటిస్తే ఎలా? ఆ గ్లాన్ శుభ్రంగా తోముకుని వాడుకోవచ్చు,
లేదా ప్లాస్టిక్ గ్లాన్ లో ఇవ్వవచ్చు, అంతేకానీ, అన్నం పెట్టి
మంచిసీళ్లు ఇవ్వకపోతే ఎలా?” అన్నారు! నాకైతే జిబి ఎంతో
మంచి బోధ అనిపించించి.

ఇంకొకరోజు నేను సత్కంగంలో, “అమ్మా! అనుర్ఘాం
అంటుంటారు కదా! అంటే ఏంటమ్మా?” అనడిగితే,
రెండు నిముషాలు మౌనంగా వుండి, “ఇక్కడ జిల్లా
కూర్చోవడం అనుర్ఘాం, పారాయణ చేసుకోవడం
అనుర్ఘాం, ఆయనను స్కూలించటం అనుర్ఘాం, ధర్మంగా
వుండాలని తెలియటం అనుర్ఘాం, తెలుసుకున్నాక

మారాలనుకోవడం అనురహం, తెలుసుకున్నదానిని ఆచరణలో పెట్టాలనుకోవడం అనురహం, మానవజన్మ ఒక అనురహమే! జీవితంలో కష్టాలున్నాయి అనుకుంటాము కానీ, అవస్థ నిజంగా కష్టాలు కావు! అవి బాబాను తలచుకోవడానికి ఉపయోగపడే పరిస్థితులు! ఇలా చూస్తే అంతటా అనురహమే! జీవితంలో ప్రతిభి అనురహమే! ఇవస్తే అనురహంలోని విధిధ స్థాయిలు.. ఇలా అనురహం కుప్పలు తెప్పలుగా వుంటుంది!” అని చెప్పారు పూజ్యశ్రీ అమృగారు.

“మరి ఇంత చేసిన బాబాకి, పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగాలికి మేము ఏం చేయగలుగుతాము?” అని నేను అడిగాను. “దానికి రెండు మార్గాలున్నాయి. ఒకటి ‘స్వరణ’, రెండవటి ‘సేవ’, లేదా ‘ఏదైనా సహాయం చెయ్యడం!’” అని చెప్పారు పూజ్యశ్రీ అమృగారు. “సహాయము లేదా సేవ అంటే ఎలా చెయ్యాలమ్మా?” అని అడిగాను. “సేవ చేయాలనుకుంటే చాలా మార్గాలున్నాయి. మనదగ్గరలో వున్న అనాధారమాలు, వికలాంగులు, బాలులు, వృద్ధులు వాలికేదైనా సహాయం చేస్తే అది సేవే! మళ్ళీ దాన్ని పేరు ప్రతిష్టల కింగం చేయకూడదు. వాలి రూపంలో వున్న బాబాకి సేవ చేస్తున్నామనుకోవాలి” అని చెప్పారు. ఇలా నాకొచ్చే ప్రతి సందేహమూ పూజ్యశ్రీ అమృగాలని అడిగేదాన్ని.

కొంతకాలానికి పూజ్యశ్రీ అమృగారు ప్రోదరాబాదుకు వెళ్లిపోయారు.

తరవాత నాకు నాగోలులో వుండే అవకాశం వచ్చింది. అప్పుడు సరోజనమృగాల ఇంట్లో వుండేదాన్ని. కొభ్దరోజుల తరువాత మా అన్నయ్యకి ఒంట్లో బాగోలేదని ఫోన్ వస్తే వెళ్లిపోయాను. ఇంక మళ్ళీ తిలిగి వెళ్లేకపోయాను.

పూజ్యశ్రీ అమృగారు నా వివాహిషయంలో నాకు కొన్ని సాధనలు చెప్పారు. అవి చెప్పి ఆరు సంవత్సరములు దాటిపోయింది. నేను అలాగే చేస్తున్నాన్నాను. 2016 లో దసరాలకి ముందు పూజ్యశ్రీ అమృగారు స్వప్నదర్శనమిచ్చారు. ఆ స్వప్నంలో, “మూడు తమలపాకులు, వక్కపోడి, రెండు ఖర్జరాలు, పసుపు, కుంకుమ పెట్టి, తాంబూలం 11 రోజులు 11 మంచికి ఇప్పు” అని చెప్పారు. నేను నవరాత్రులలో మొదలుపెట్టి పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగాల సమాధి మంచిరం దగ్గరకు వచ్చేవాలికి పంచేదాన్ని. నవరాత్రులు పూర్తున కొన్నిరోజులకు మా అన్నయ్య స్నేహితుడి ద్వారా ఒక సంబంధం వచ్చింది. ఫోటో, మిగిలిన వివరాలూ పట్టుకుని,

నాగోలుకు వెళ్లి పూజ్యశ్రీ అమృగాలికి పంపించాను. అప్పుడు పూజ్యశ్రీ అమృగారు అనారోగ్యం కారణంగా దర్శనమిష్టడం లేదు. “తనకు నచ్చితే చేసుకోవచ్చు!” అని పూజ్యశ్రీ అమృగారు కబురు పంపారు. డిసెంబర్ 14, 2016 లో నాకు వివాహమైంది.

పూజ్యశ్రీ అమృగారు జూన్ 3 వ తేదీన సమాధి చెంబినప్పుడు ఇంట్లో పరిస్థితులవల్ల నాకు వెళ్డానికి కుదరలేదు. చాలా బాధపడ్డాను. మేము కావలిలో వుంటాము. ప్రత్యక్ష ప్రసారం వుండటం వల్ల చివరిసాటగా పూజ్యశ్రీ అమృగాలిని చూసుకోగిలిగాను. కానీ చిత్రంగా మండలారాధన రోజున కార్యక్రమాన్ని ప్రత్యక్ష ప్రసారంలో మాస్తూ, నేను ఇంట్లో పూజ్యశ్రీ అమృగాలికి ఏదైనా వైవేద్యం చేద్దామని ప్రయత్నిస్తుంటే, మావారు, “అక్కడకి వెళ్లాలని వుందా?” అని అడిగారు! ఔనని చెప్పాను. సరే బయలుదేరమని ఆయన కూడా దర్శనానికి వచ్చారు. పూజ్యశ్రీ అమృగాల కృపకు ఆశ్చర్యపోయి అనేక కృతజ్ఞతలు చెప్పుకున్నాను.

నేను ప్రతివిషయం పూజ్యశ్రీ అమృగాలతో మనసులోనే చెప్పుకుంటాను. వెంటనే దానికి సమాధానం వస్తూవుంటుంది. ఈమధ్య పూజ్యశ్రీ అమృగారు స్వప్నంలో నా చెవి దగ్గరగా వచ్చి, ”ఏమిటీ? నీకు అలా జిలగిందా! నిన్న అలా అంటారా?” అని అడుగుతున్నారు. అంటే నేను చెప్పుకున్నపస్తీ పూజ్యశ్రీ అమృగాలికి చేరాయిని తెలియచేసినట్లినిపించింది. తరవాత నా పరిస్థితిలో కొంచెం మంచి మార్పు వచ్చింది.

ఇప్పుడు నాకు ఇద్దరు పాపలు. పూజ్యశ్రీ అమృగాలి దయవల్ల బాగున్నారు. నాకు ఎప్పుడైతే పూజ్యశ్రీ అమృగారు పరిచయం ఆయ్యారో అప్పటినుంచి నేను వాలి నుండి ఎంతో ప్రేమని పొందాను. అది ఏ బంధానికి తులతూగదు. ఆ ప్రేమ లేకపోతే నేను ఏమైపోయేదాన్ని అనిపిస్తుంది. ఈజన్మలో నాకు పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగాల, పూజ్యశ్రీ అమృగాలతో కలిగిన అనుబంధం ఒక గొప్ప వరం. ప్రతి జన్మలోనూ ఇదేవిధంగా నాకు తోడుగా వుండాలని వాలి పాదపద్మములకు ప్రణమిల్లుతూ అంజలి ఘటిస్తున్నాను.

ఓం సంముద్రప్రదాయై సమః!
జై సాయి మాస్టర్!!

పూజ్య భరద్వాజ గురుదేవుల ఆరాధనా మహాత్మవం

శ్రీమతి టి.ఎడ్యూవతి

ఒ గోలు సమీపంలోని గుమ్మిళంపాడు రామములో, పూజ్యశ్రీ ఆలివేలు మంగమ్మ తల్లి బివ్యసన్నిధానములో భరద్వాజ గురుదేవుల ఆరాధన మహాత్మవం 12-4-2024వ తేదీన భక్తులందరూ వైభవంగా జరుపుకున్నారు.

పలు ప్రాంతాల నుంచి ఈ వేదుకల్లో పాల్గొనడానికి భక్తులు వేంచేశారు. వారందరూ ముందు రోజు సాయంత్రం నుంచి మాచిడాకుల తోరణాలు కట్టి, ముంగిట చక్కని రంగవల్లులు తీర్చిచిద్దారు. మరొకవైపు చాణక్య బృందం వారు, ముందు రోజు రాత్రి అంతా సన్నిధానమును, అందులో నెలకొని పున్న మూర్తులను, రకరకాల కుసుమాలతో సుమమాలలతో అలంకరించారు. పూజ్యశ్రీ భరద్వాజ గురుదేవులు, ఒకవైపు పూజ్యశ్రీ బాబా గారు మరొకవైపు పూజ్యశ్రీ అమృగారు కొలువై వుండగా మధ్యలో మూర్తిభవించిన చిత్రపటం రూపంలో ఆసీనులై వున్నారు. మనోహరమైన వారి రూపం ఆ సన్నిధానములో ప్రవేశించినంతనే అందరి హృదయాలను ఆకట్టుకున్నారు.

ఏప్రిల్ 12 వ తేది ఉదయం ఐదుస్నేర గంటలకు గురుదంపతుల మేలుకొలుపు సేవతో వేదుకలు మొదలయ్యాయి. ఆరు గంటలకు శ్రీ బాబా వారికి కాకడ హరతి యథావిభిగా జరిగింది. ప్రత్యేక అభిషేకము అనంతరం ఎండు ఫలములడై పూట్టు) తో ఆలివేలు మంగమ్మ తల్లి సమాధిని అత్యంత రమణీయంగా అలంకరించటమే కాక పూజ్యశ్రీ గురుదేవుల మూర్తిని అద్భుతంగా తీర్చిచిద్దారు. అలంకరణ పూర్తయిన శిదప ముగ్గురు మూర్తులకు ప్రత్యేక ఉపాహార విందుని

సమల్చించారు. తర్వాత పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగాల ప్రియ పుత్రులు శ్రీ ద్వారకనాథ జ్ఞానేశ్వర్ గారు వారి శ్రీమతి లయ రాగిత గాలితో విచ్చేసారు. వాలద్దరూ గురుదంపతులకు ప్రణామములాచలించిన అనంతరం, శ్రీ ద్వారకబాబుగారు సత్సంగాన్ని ప్రారంజించారు.

శ్రీ ద్వారకనాథ జ్ఞానేశ్వర్ గాల సత్సంగం:

గురు పుత్రులు శ్రీ ద్వారక బాబు గారు ముందుగా ... పూజ్య గురుదేవుల ఆరాధన మహాత్మవ సందర్భంగా వారు సదా మనలందలని కాపాడుతూ ఆధ్యాత్మిక పురీగతి ప్రసాదించి, వారిలో శాశ్వత బక్షత పాందేటట్లు అనుగ్రహించమని ప్రార్థనచేసి .. . సత్సంగాన్ని కొనసాగించారు.

మన అందలలో మన భావాలను అనుసరించి పూజ్య గురుదేవులకు ప్రత్యేకత వుంటుంది. కొంతమంచిలో పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగాల గొప్పతనం, వారి బోధలు, వారి ప్రేమతత్వం ప్రాధాన్యత పహిస్తాయి. మరి కొంతమంచి, వారి సాధన, వారి జీవితం బాగుండాలని ఆశిస్తా ప్రార్థిస్తారు. ఇంకొంతమంచి ఇలాంటి ప్రత్యేకమైన రోజున వారిని ప్రార్థిస్తే కష్టాలు కోలికలు తీరుతాయిని భావిస్తారు. ఇలా రకరకాలైన వారి అభిప్రాయాలను అనుసరించి ఈ పండగ చేసుకుంటారు.

ఇదే ఆరాధనా మహాత్మవం 2124 లో అంటే, ఇంకొక 100 సంవత్సరాలు తర్వాత కూడా ఇదే విధంగా అందరం చేసుకుంటాం. అయితే మనం ఈ మహాత్మవాన్ని

వంద సంవత్సరాల తర్వాత చేసుకునేటప్పుడు ఇప్పటికంటే మరింత భక్తిత్రథలతో, మరింత ఆధ్యాత్మిక భావాలతో చేసుకోగలగాలంటే మనందరిలో సాధనాపరంగా మార్పు రావాలి. ఇక్కడ ఎంతమంచి బుధులు మహాత్ములు ఈ మహాత్మవ్యాసికి పూజ్య గురుదంపతులను దర్శించుకోవడానికి వస్తున్నారో కదా, అనుకుంటూ అత్యంతభక్తిత్రథలతోపుణ్యక్షేత్రానికివచ్చినట్లుపలశుద్ధమైన భావంతో ఇక్కడికి రావాలి. ఇలా పరిణితి చెండడమే అసలైన ఆరాధన మహాత్మవం. మనలో శ్రద్ధ పెలిగే కొట్టి మామూలుగా ప్రధానం అనుకున్నవి అప్రధానమవుతాయి. ఆధ్యాత్మికంగా మనసు నిలిపి ఆనందం పొందేవే ప్రధానమవుతాయి. ఇవన్నీ జిలగిన నాడు, ఇక్కడ కొన్నివేల మంచి ఆధ్యాత్మికత గురించి మాట్లాడుకుంటూ ఆనందించే వాళ్ళ వుంటారు. మనం కూడా వారందరిలో ఒకరుగా వుండాలంటే, పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగారు రచించిన గ్రంథాలు చచిపి, తత్త్వచింతన పెంచుకోవాలి. అప్పుడే రాబోయే 100 సంవత్సరాల అధ్యాత్మమైన భవిష్యత్తులో మనం కూడా ఒక భాగం అపుతాము. ఇప్పటినుంచి ఎంత భావంతో ప్రయత్నిస్తున్నామన్న దాన్నిబట్టి అంత త్వరగా ఆ భవిష్యత్తు సాకారం అవుతుంది.

ఆధ్యాత్మిక మార్గానికి పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగారు వేసిన రహదారి ఏదైతే వుందో అది సాకార రూపం దాల్చడానికి ఏర్పడిన స్తంభాలు, మనం ప్రతి సంవత్సరం జరుపుకునే పూజ్యశ్రీ బాబాగాలి, అమృగాలి, మాస్టరుగాలి, ఆరాధనలు, జయంతులు, కృతజ్ఞతా మహాత్మవాలు, ఇంకా కొన్ని ఇక్కడ జిలగే ముఖ్యమైన ఆధ్యాత్మిక కార్యక్రమాలు. ఇవన్నీ అత్యంత శ్రద్ధగా చేసుకోగలిగితే అవే మన భవిష్యత్తుకు పునాదులు. అప్పుడే వారు చేస్తున్న యజ్ఞంలో మనమూ భాగస్థులమవుతాం. టీటిన్నింటినీ ఆచలించుకోవడానికి అరుదైన అవకాశం మనందరికి యివ్వబడింది. అంటే సరైన వ్యవస్థకరణతో మహాత్ములు చెప్పిన విధంగా మనం భగవదార్థన చేసుకునే సంస్కృతిని ఏర్పరచుకోవడానికి మనకు కల్పించబడిన అతి అరుదైన అవకాశం.

ఈ విషయాన్ని బాగా గుర్తుంచుకొని ఇంత పవిత్రమైన సన్మిఖీలో ఈ అవకాశాలని సబ్బిసియోగపరుచుకునే బుభ్యిని ప్రసాదించి, మానవజ్ఞతిని సన్మార్గం వైపు నడిపించమని గురదంపతులకు ప్రార్థన చేస్తున్నాను -

అంటూ ఆ పూట సత్యంగాన్ని ముగించారు. అనంతరం మధ్యాహ్న భోజన నివేదన, ప్రసాద వితరణ జిలగించి.

సాయంత్రం నాలుగు గంటలకు ఒంగోలులోని భక్తులు 'శ్రీ గురు భరద్వాజ బృందావనం'లో సేవలు, అలంకరణలు, పూజ మొదలైన కార్యక్రమాలు భక్తి తో చేసుకుని పూజ్య అమృగాల దివ్య సన్మిధానమునకు చేరుకున్నారు. అందలి సమక్షంలో 'శ్రీ ద్వారక బాబుగారు విశేష పూజ గావించారు. తదనంతరం సత్యంగం చేశారు.

శ్రీ గురుపుత్రుల సాయంకాల సత్యంగము:

పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగాలి ఆరాధన మహాత్మవిత్తవసందర్భంగా వాలి గురించి కానీ, ఆధ్యాత్మికత గురించి, జీవితం గురించి ఏం మాట్లాడాలన్నా, వారు రాసిన గ్రంథాలను జార్జత్తగా చదువుకోవాలి. ఎవరు ఏం చెప్పినా వాటి నుంచే చెప్పాల్సి వుంటుంది. మనకి ఏ సమస్య వున్నా, తిలగి తిలగి వారి గ్రంథాలను క్షుజ్జంగా అధ్యయనం చేయడమే సరైన మార్గం అని ముగింపుకి వస్తాం. ఎందుకంటే మనందరికి,,, భగవంతుడు అంటే ఏమిటి? జీవితం అంటే ఏమిటి? పాపపుణ్యాలు అంటే ఏమిటి? ఇలాంటి ప్రశ్నలకు సరైన సమాధానం కానీ, దానికి సలపడినంత అవగాహన కానీ వుండదు. ఏదో తెలిసీ తెలియక అక్కడక్కడ వినువాటిని, చూసిన వాటిని బట్టి జీవితాన్ని నడిపిస్తూ వుంటాం.

ఒక్కక్కణాల జీవితం భయపెడుతున్నప్పుడు, కాలిక్షేపాల్సోనో లేకపోతే మనకు అందుబాటులో వున్న చిన్న చిన్న సరదాలతోనూ గడిపేస్తుంటాం. లేదా అధర్మ మార్గం వైపు అడుగుపెడుతూ వుంటాం. దానివల్ల వచ్చిన పరిస్థితులు కొన్నాళ్ళకి మనకి అడ్డం పడుతూ వుంటాయి. సమాజంలో వాలామంచి తను ఎంతవరకు సీతి గా పున్నాడి, అంతవరకూ సమితించుకుంటూ పోతాడు. అలా వుండలేని పరిస్థితుల్ని పట్టించుకోకుండా వచిలేస్తాడు. టీటివల్ల జిలగే పర్యవసానాలు అర్థం కాక అయ్యామయింలో పడుతుంటాడు. అయితే ఎక్కడి చాలా తక్కువమందిలో సున్నిత మనస్సులు వుంటారు. వారు ఈ జిలగే పరిణామాల్ని ఆలోచిస్తూ, టీటినించి ఎలా బయటపడాలా అని తీవ్రంగా శోధన చేస్తూ వుంటారు. అట్లా ఆలోచించిన

మిగతా 24వ పేజీలో

వారాలూప్పము

(గత సంచిక తరువాయా)

శ్రీమతి అడిదం వేదవతి

శ్రీ ప్రకాశానంద స్వామివారి విరచితమైన వార్తాలాపమనే యిందులో గ్రంథము గ్రాంథికభాషలో ప్రాయిబడి వుండటం వలస తమకు అర్థంగాపడం లేదని చాలామంచి పాఠకులు అభిప్రాయాన్ని వ్యక్తపరిచారు. అందుకని పాఠకుల అభ్యర్థన మేరకు పూజ్య ఆచార్య శ్రీ ఎక్కిరాల భరద్వాజగాల ప్రియపుత్రిక శ్రీమతి అడిదం వేదవతిగారు సరళమైన భాషలో ఈ గ్రంథాన్ని పాఠకులకు అందజేస్తున్నారు - ఎడిటర్.

13వ ప్రసంగము

ఆ రీజులలో శ్రీ స్వామి ప్రకాశానందులవారు గోండలులో వున్నారు. వారు పీరడియా వెళ్లవలసివున్నారు. ఇది తెలుసుకొని అక్కడి వైద్యులు రాఘవజీ భాయి వారిని అడిగారు - “మీరు ఎక్కడికి వెళుతున్నారు?”

స్వా॥ప్ర॥ :- నేను పీరడియా వెళ్లాలనుకుంటున్నాను. అక్కడ శ్రీ నిత్యానంద స్వామివారనే మహాపురుషులు వున్నారు.

రాఘవ : - నేను కూడా తమతో వారి దర్శనానికి రావచ్చా?

స్వా॥ప్ర॥ :- ఏమీ అభ్యంతరము లేదు.

అప్పుడు వారిద్దరూ పీరడియా వెళ్లి నిత్యానందులవారిని దర్శించారు. స్వామివారు ఎంతో సంతోషించి, వారు స్వయంగా చెంబుతో నీళ్లు నింపి తీసుకువచ్చి కాళ్లు కడుకోవడానికి సమయించారు.

స్వా॥ప్ర॥ :- స్వామి తమకు ఇంతమంచి సేవకులు వుండగా తమరు స్వయంగా ఎందుకు శ్రమ పడుతున్నారు?

స్వామివారి సేవాభాషము

స్వా॥ప్ర॥ :- రుక్కిణి శ్రీకృష్ణ భగవానునికి పరిచర్యలు చేయడానికి ఎల్లప్పుడూ నిలబడి వుండేది. ఇది చూసి ఒకరు ఇలా ప్రశ్నించారు - “అమ్మా! తమ ఆజ్ఞలను నెరవేర్పడానికి యింతమంచి దాసదాసీ జనులు వుండగా తామే ఎలా ఇలా నిలబడి ఉన్నారు?” ఆమె ఇలా సమాధానం ఇచ్చింది - “నాకు శ్రీకృష్ణునికి వివాహమైంది. దాసీజనులకు కాదు కదా! కాబట్టి ఆయనను సేవించడానికి నిలబడి వుండటం నా ధర్మము. నాకున్న ప్రేమ దాసీలకు వుండదు”.

అదే విధంగా నాకు మీ పట్ల పున్న ప్రేమ దర్శారు నొకరులకు వుండదు. మీకు స్నేహితులు చాలామంచి

గొప్పవారు వున్నారు. మీరు వాలిని వచిలి దూరం నుండి యిక్కడికి చాలాసార్లు వస్తున్నారు. కానీ నేను మాత్రం ఒక్కసాలి కూడా రాలేకపోతున్నాను. నేను జైల్లో వున్న పాత నేరస్తుడి వంటివాడిని.

ఇలా అంటుండగానే వాలి హృదయంలో ప్రేమ పొంగిపోయింది. వాలి కంఠం గద్దదమైంది.

అన్యోన్యాకర్షణము

స్వా॥ప్ర॥ :- నేను ఎప్పుడు బయలుదేరాలన్నా ఏవో ఇబ్బందులు కలుగుతూనే వున్నాయి. వాటిని తప్పించుకొని నేనిక్కడికి రావడంలో తమలో సహజంగా వున్న ఆకర్షణే కారణం. అందుచేతనే ఇక్కడికి రావడానికి ఏదో విధంగా ప్రయత్నిస్తూనే వుంటాను.

స్వా॥సి॥ :- ఇది అన్యోన్యాశ్రయమే. నేను కూడా తమలని తరచుగా తలుచుకుంటూ మీ రాకకు ఎదురు చూస్తూనే వుంటాను.

రోమరోమాల నుండి నిత్యము వెలువడే అపూర్వమైన ప్రేమనాదము

కృష్ణ భగవానునికి ఎల్లప్పుడూ అర్జునుని దగ్గరకు వెళ్లాలని అనిపిస్తున్నండేది. ఇది రుక్మిణికి ఎంతో బాధ కలిగించేది. ఆమె చాలాసార్లు యిలా అన్నాడి: “తమను నేవించడానికి నేను సిద్ధంగా వున్నాను. అయినా మీరు అర్జునుని దగ్గరకే ఎప్పుడూ పలిగెత్తుతున్నారు. అర్జునునిలో గొప్ప ఏమిటి?” ఇలా అనేకసార్లు రుక్మిణి బాధపడింది. ఒక రోజున మామూలుగానే అర్జునుని దగ్గరకు వెళ్లడానికి శ్రీకృష్ణుడు ప్రయత్నిస్తూవున్నాడు. ఆ రోజున యాదవులకు శ్రీకృష్ణుని అవసరం ఎక్కువగా వున్నాడి. కృష్ణుని తమతో పుండుమని వారు ఆయనను ఎంతో పట్టుబట్టారు. రాణుల అంతపురంలో కూడా ఏదో ఉత్సవం జిరుగుతూ వున్నాడి. కాబట్టి రుక్మిణి మొదలైన పట్టుమహిమలు (పట్టుపురాణములు) ఆయనను ఆపుటకు ఎంతగానో ప్రయత్నించారు అయినా ఎప్పటిలాగే కృష్ణుడు అర్జునుడి వద్ద దగ్గరకు వెళ్లిపోయాడు. ఆయన వెళ్లిటప్పటికే అర్జునుడు వేటకు వెళ్లి అలసిపోయి తిలిగి వచ్చాడు. అప్పుడు స్వానం చేసి

మంచం మీద పడుకొనివున్నాడు. ద్రౌపది తడిసిన అతని వెంటుకలను సవలిస్తూవున్నాయి. ద్రౌపది కృష్ణునికి ఆసనము తీసుకొని రావడానికి లోపలికి వెళ్లింది. ఇంతలో కృష్ణుడు అక్కడే కూర్చుని అర్జునుని వెంటుకలను విడచియ సాగాడు.

ఎంతో పట్టుదల పట్టినా ఆగకుండా కృష్ణుడు వెళ్లిపోవడం వలన రుక్మిణి క్రోధంతో శ్రీకృష్ణుడు అక్కడికి వెళ్లి ఏమి చేస్తున్నాడో చూడడానికి వచ్చింది. కృష్ణుడు అర్జునుని తల వెంటుకలను ఆరబెట్టడం చూసి రుక్మిణికి చాలా కోపము వచ్చింది. కానీ అర్జునుడు నిద్రపోతుండడం వలన అతనికి నిద్రాభంగం చేయవద్దని కృష్ణుడు సైగ చేశాడు. ఆమెను కూడా అర్జునుని జూట్టును ఆరబెట్టమన్నాడు. ఆమె కూడా ఆ పసిలోనే నిమగ్గురాలైంది. తల ఆలందో లేదో చూడమని సైగ చేస్తూ అతని తల వెంటుకలను ఆమె బుగ్గలకు ఆనించాడు. ఈ సైగ చూసి రుక్మిణికి తట్టుకోలేనంత కోపం వచ్చింది. కానీ భగవానుని ఆజ్ఞకు లోబిడి తన బుగ్గల దగ్గర అర్జునుని వెంటుకలను వుంచుకొని పరీక్షించింది. ఆమెకు ప్రతి వెంటుక నుండి ‘కృష్ణ, కృష్ణ’ అనే శబ్దము విసిపించింది. అప్పుడు ఆమెకు శ్రీకృష్ణునిపై తనకు ఎంతో ప్రేమ వుందనే గర్వం తొలగిపోయింది. అర్జునునికి పరమాత్మ మీద వున్న అపూర్వమైన ప్రేమ అర్థమైంది. ఆమె ఎంతో సిగ్గుపడింది.

స్వా॥ప్ర॥ :- శ్రీకృష్ణుడే ఇలా చెప్పాడు కదా!-

“యే యథా మాం ప్రపద్మంతే తాంప్రథై భజామ్యహమ్ |”

“ఎవరు నన్ను ఎలా పొందుతారో అలాగే వాలిని నేను పొందుతాను.” ప్రేమ అన్యోన్య ఆశ్రయంగాపురస్సర సంబంధంగా వుంటుందని దీని తాత్పర్యము.

సన్యాసికి సమస్యారము చేయడం ప్రజల ధర్మము

అనంతరము రాత్రి వైద్యరాఘవజీభాయి నిత్యానంద స్వామివాలిని చాలా స్తుతిస్తూ ఇలా అన్నాడు— “నేను చాలా ప్రదేశాలు తిలిగాను. అనేకమంది సాధువులను, సత్యరుషులను దల్చించాను. కానీ వాలిలో చాలామందిలో డంభము(భేషజము), పాషండత్వము(వేదబాహ్యత్వం) మాత్రమే కన్చించింది. కాబట్టి ఈ రోజులలోని సన్యాసుల

విషయంలో నాకు శ్రద్ధ లేదు. బాపూజీ (శ్రీ స్వామి ప్రకాశనందులవారు) తమలిని స్తుతించారు. అది విని నేను ఇక్కడికి వచ్చాను.

స్వా॥ని॥ :- సత్పురుషులందరూ సమానమే. శ్రద్ధతో సన్యాసులకు నమస్కారము చేయడం ప్రజల ధర్మము

రాఘవ :- కానీ సన్యాసము పేర వేషము మాత్రమే వుండి, ప్రజల కంట్లో దుమ్ము కొట్టేవాడు సన్యాసేనా?

కపటము త్యజింపదగినది, క్షద్రకర్మ

స్వా॥ప్ర॥ :- మనువు బ్రాహ్మణులనుద్దేశించి ఇది చెప్పాడు —

శోర్|| న ధర్మస్తాపదేశన పాపం
కృతాప్త ప్రతం చరేత్
ప్రతేన పాపం ప్రచ్ఛాద్య కుర్వన్
శ్రీ శూద్ర దంభసమ్ ||

భావం: ధర్మం అనే వంక పెట్టి పాపాలను చేస్తూ ప్రతాలను ఆచలించకూడదు. ప్రతాదుల చేత పాపాలను దాచి ఆడవాలని, తెలివి లేనివాలని మోసగించకూడదు.

మహారుద్రయాగము విష్ణుయాగము అనే పేర్లతో ధర్మం వంక పెట్టి ప్రజల నుండి డబ్బు లాగి సగం మాత్రమే ఖర్చుపెట్టి మిగిలిన సగము సాంత ఖాతాలో జమ కట్టుకుంటారు. ఆ పాపము పోవడానికి తర్వాత కృత్స్ఫ ప్రతము[#] చాంద్రాయణ ప్రతము^{##} మొదలైన కలినమైన ప్రతాలు చేస్తుంటారు. అలా చేయకూడదు. మూల శీలకంలో శ్రీలను, శూద్రులను మోసం చేయకూడదని ఉన్నది కారణం ఆ రోజులలో శ్రీలు, శూద్రులు మాత్రమే చదువు రానివారు. మిగిలిన మూడు వర్షాల వారు వేద శాస్త్రాలను అభ్యసించడం వలన ధర్మాధర్మాలు తెలుసుకోగలిగేవారు. కాబట్టి వాలని మోసగించడం సాధ్యం కాదు. ఇప్పుడు కొద్దో

[#]కృత్స్ఫ ప్రతము : మూడు రోజుల ఉపవాసము, తరువాత మూడు రోజులు పాలు మాత్రమే స్నీకలించడము, తరువాతి మూడు రోజులు నెఱ్య మాత్రమే స్నీకలించేబి కృత్స్ఫ ప్రతము.

^{##} చాంద్రాయణ ప్రతము : అమావాస్య రోజు ఉపవసించి రోజుకొక ముద్ద పెంచుకుంటూ వెళ్లి పూర్తిమనాడు 15 ముద్దలు భుజించడం మరలా రోజుకొక ముద్ద తగ్గించుకుంటూ వచ్చి అమావాస్య రోజు పూర్తి ఉపవాసం చేయడం చాంద్రాయణ ప్రతం.

గొప్పే చదువుకున్నా కూడా అందరూ మోసగింపబడడానికి వీలుగానే వున్నారు. ఆ రోజులలో మోసగించే పని మీటి-అంటే బ్రాహ్మణులది. ఇప్పుడు మాబి - అంటే సన్యాసులది.

రాఘవ :- గృహస్తులు భార్యాజిడ్డల కష్టాలు వుండటం వలన రోజులు గడుపుకోవడానికి మోసం చేస్తారు. కానీ సన్యాసులు మోసం చేయాల్సిన అవసరం ఏమున్నది?

స్వా॥ప్ర॥ :- వారు గృహస్తాశ్రమము తీసుకోవలసిన అవసరమేముంది? పెళ్లి చేసుకుని పిల్లలను పుట్టించిన పాపము వస్తుందని శాస్త్రాలలో వున్నది.

రాఘవ :- గృహస్తులే లేకపాశే మీ వంటి మహాత్ములు ఎలా పుడతారు?

స్వా॥ప్ర॥ :- గృహస్తులు మాత్రం మోసం చేయవచ్చని ఎక్కడైనా వున్నదా? భాగవతంలో ఇలా చెప్పబడి వున్నది:—

బ్రాహ్మణస్య చ దేహశోయం క్షద్రకామాయ నేష్యతే |

భావం : 'ఈ బ్రాహ్మణ శరీరము తప్పుడు పనులు చేయడానికి కాదు' అని దాని అర్థము.

రాఘవ :- అయితే బ్రాహ్మణ ధర్మాలేమటో చెప్పండి.

భగవట్టితలోని బ్రాహ్మణ ధర్మాలు

స్వా॥ప్ర॥ :- నేనేమి చెప్పను భగవంతుడే భగవట్టితలో ఇలా చెప్పాడు:

శోర్|| శమో దమః తపశ్చేచం
క్షాంతిరాజ్యపమేవ చ ।
జ్ఞాన విజ్ఞాన మాస్తిక్యం
బ్రాహ్మణకర్మ స్ఫ్యభావజం ||

భావము : శమము, దమము, తపస్సు, పవిత్రత, క్షమ, నిష్పత్తుపట్టము శాస్త్రజ్ఞానము, అనుభవజ్ఞానము, ఆస్తికత్వము - ఇవి బ్రాహ్మణుల స్ఫ్యభావసిద్ధమైన గుణాలు.

- సశేషం

ស៊ីវិនិច្ឆ័យ ភាគទី ១

'ନୀଳବାବା'

నద్యరుదంపతులైన పూజ్యశ్రీ భరద్వాజ మాస్టరుగారు, పూజ్యశ్రీ అలివేలు మంగమ్మ తల్లి చివ్వ ఆశీస్సులతో వారి అల్లుడుగారైన శ్రీ అడిదం శ్రీకాంత్ గారి ఆధ్వర్యంలో, మాతృదేవి చివ్వ సన్నిధానంలో ‘సన్నిధిలో సాధన’ అనే చివ్వమైన కార్యక్రమం రూపుబిద్ధుకుంది. మార్చి 28, 2024 సాయంత్రం నుంచి మార్చి 31, 2024 వరకూ పూజ్యశ్రీ అమృగారి పవిత్రమైన సన్నిధిలో సాధనలో గడిపేందుకు అనేక ప్రాంతాలనుంచి ఎంతోమంచి భక్తులు తరలివచ్చారు. చివ్వమైన, భవ్యమైన ఆ కార్యక్రమంలో ఎంతో ఉత్సాహంగా పొత్తిస్తారు.

ఆ నాలుగు రోజులు పూజ్యశ్రీ అమృగాలి పవిత్ర సన్మిధిని అనుభవిస్తూ, అక్కడ జలిగే సేవలలో పాలుపంచుకుంటూ, సాధన చేసుకుంటూ, సాధనలో వచ్చే అనేక సందేహాలను చర్చించి, మహాత్ముల బోధల దృష్ట్యా వాటికి సమాధానాలను వెతుక్కునేందుకు ఈ చక్కని కార్యక్రమం రూపొందించబడింది. స్వరణలో ఎక్కువనేపు గడవటం, స్వరణతో నిర్మించడం, స్వరణతో నిద్రలేవడం, ప్రార్థన, అన్య విషయాలను చర్చించకుండటం, మౌనంగా వుంటూ సన్మిధిని అనుభవించడం, మనసును గమనించుకోవడం, మహాత్ముల బోధలను గూర్చి మననం చేసుకుంటూవుండడం మొదలైనవి ఆ బివ్యసన్మిధానాన్ని సభ్యిసియోగం చేసుకోవడానికి ఏర్పరచుకున్న నియమాలు.

ఆందుకు చక్కని బినచర్య కూడా నిర్వేశించబడింది.

భక్తులు ఉదయమే తమ నిత్య పారాయణతో పాటు పూజ్యశ్రీ అమృగాలి బివ్యసన్నిధిలో జిలగేటటువంటి కొన్ని సేవలలో పాల్గొంటారు. తరువాత కొంతసేపు యోగాసనాలు వేస్తారు. యోగాసనాలు సాధనకు ఎంతో ఉపకరిస్తాయని పూజ్యశ్రీ మాష్టరుగారు చెప్పారు. భక్తుల చేత వాలికి తగిన యోగాసనాలు వేయించడానికి ఒంగోలు నుంచి యోగ శిక్షకులైన శ్రీ శ్రీనివాస్ గారు వచ్చారు. భక్తులందరూ చక్కగా మూడు రోజులూ యోగాసనాలు వేశారు. అందువలన యోగాసనాలపై అందలికీ కొంత అవగాహన కూడా కలిగించి. ప్రతి పూటా తేలికపాటి ఆరోగ్యకరమైన ఆహారం తీసుకోవడం ఈ కార్యక్రమంలో మరొక నియమం.

ప్రతిరోజు అల్పవోరం తరువాత సత్కంగం ప్రారంభమౌతుంది. ఆ సత్కంగంలో అనేక అంశాలు చర్చకు

వచ్చాయి.

మార్చి 28, సాయంత్రం సన్నిధిలో సౌధన! కార్యక్రమం మొదలైంది. అందరూ పూజ్యుల్చీ అమృగాలికి నమస్కరించుకుని భక్తనివాన్ లో సత్యంగానికై సమావేశమయ్యారు. ‘పూజ్యుల్చీ మాస్టరుగారు ఆశించినట్లు శ్రద్ధగా పారాయణ ఎలా చేసుకోవాలి?’ అనే అంశంతో సత్యంగం మొదలైంది. అసలు పారాయణ ఎందుకు చేసుకోవాలి? ఎలా చేసుకోవాలి? పారాయణ శ్రద్ధగా చేసుకోవాలంటే ఏం చేయాలి? పారాయణ శ్రద్ధగా జరగకపోవటానికి అవరోధాలు ఏమిటి? పారాయణ శ్రద్ధగా చేసుకోవడానికి మనసును, శరీరాన్ని ఎలా సంస్థిధిం చేసుకోవాలి? ఈ విషయంలో పూజ్యుల్చీ అమృగారు, పూజ్యుల్చీ మాస్టరుగారు ఏమి చెప్పారు? ఏమి ఆచలించి చూపించారు? ఈ అంశాలు మొదటి రోజున సత్యంగంలో చర్చకు వచ్చాయి. ఆ తర్వాత భక్తులందరూ భజన చేసుకుంటూ భక్తనివాన్ నుంచి పూజ్యుల్చీ అమృగాలి బిష్య సన్నిధానానికి చేరుకుని ఆక్షడ సంకల్పం చెప్పుకుని పారాయణ ప్రారంభించారు. “అమ్మా! మేమందరం పూజ్యుల్చీ మాస్టరుగారు నిద్దేశించినట్లు శ్రద్ధగా పారాయణ చేసుకొని వాలి అనురూపం పాందేలా ఆశీర్వదించండి!” అని భక్తులందరూ సంకల్పం చెప్పుకున్నారు.

మర్మాడు ఉదయం మరలా చర్చకొనసాగింది. అసలు పారాయణ ఎవరెవరము, ఎందుకు చేసుకుంటాము? కోఱకలకు, అవసరాలకు, సమస్యలకు వున్న తేడా ఏమిటి? కృతిమమైన సమస్యలకు, అసలైన సమస్యలకు తేడా ఏమిటి? ‘బాబా అన్ని సమస్యలకు పరిష్కారం’

మార్గంగా అవతలించారు’ అని పూజ్యుల్చీ మాస్టరుగారు శ్రీ సాయిబాబామృతంలో ప్రాసిన వాక్యాలికి అర్థం ఏమిటి? ఏ పసైనా చేయటంలో ‘కుశలత’ అంటే ఏమిటి? పారాయణ శ్రద్ధగా జలిగిందనడానికి గుర్తు ఏమిటి? శ్రద్ధకు, ఉత్సాహానికి, అభయానికి, సృష్టితో సామరస్యానికి వున్న సంబంధం ఏమిటి?

ఇలా ఎన్నో అంశాలను చర్చ చేసుకునే అవకాశం కలిగింది. ప్రతిపూటా కొంత సత్యంగం చేసుకొని ఆ తర్వాత ఒక సప్తాహా పారాయణాను ఆ నాలుగు రోజులలోని ఏడుపూటలలో పూర్తి చేసుకోవాలని మొదట ప్రణాళిక వేసుకున్నారు. కానీ చర్చలోని అంశాలు ఎంతో చక్కటి విశేషణతో, ఎన్నోసందేహాలకుసమాధానాలువెతుక్కంటూ సాగుతుండడంతో భక్తుల అభ్యర్థన మేరకు ఆ నాలుగు రోజులు ఉదయము, సాయంత్రము చర్చతో కూడిన సత్యంగమే కొనసాగింది. అట్టి ఉపయుక్తమైన చర్చ వలన పారాయణ పట్ల వుండవలసిన దృక్పథం సంస్కరింపబడి మరింత శ్రద్ధగా తమ పారాయణ కొనసాగగలదని భక్తులు తలచారు. పారాయణ పరిపుష్టం అవటానికి అటువంటి చర్చలు అత్యావశ్యకమని భక్తులందరూ గుర్తించారు. పారాయణ వ్యక్తిగతంగా చేసుకోగలమని, ఇలా సామూహికంగా విశేషించి చల్చించుకునే అవకాశం మళ్ళీ మళ్ళీ అందలకీ రాదని భక్తులు భావించి శ్రీకాంత్ గాని చర్చే కొనసాగించమని అభ్యర్థించారు. కనుక నాలుగు రోజులపాటు ఆ చర్చ ఎక్కువేపు కొనసాగింది. ఆ సత్యంగంలో ఎన్నో ముఖ్యమైన అంశాలను విశేషించి వివేచించుకునే అవకాశం కలిగింది.

‘అల్లా మాలిక్!’ అన్న బాబా వాక్యం పారాయణ శ్రద్ధగా జరగడానికి ఎలా దోషాదపడుతుంది? పని చెయ్యి, దేవుని నామము ఉచ్చిరించు, సంద్రంధాలు చదువు! వంతులు, కీచులాటలు మానితే భగవంతుడు సంతోషిస్తాడు!’ అన్న శ్రీ సాయి సూక్తికి, శ్రద్ధగా పారాయణ చేయడానికి వున్న సంబంధం ఏమిటి? వీటిని జీవితంలో అనుష్ఠించడం ఎలా?

శ్రద్ధగా పారాయణ చేసుకోవడానికి సంకల్పం ఎలా దోషాదపడుతుంది? అందుకు మన దృక్పథం ఎలా వుండాలి? మన దృక్పథానికి, మహాత్ముల దృక్పథానికి వున్న తేడా ఏమిటి? మన దృక్పథాన్ని ‘అల్లా మాలిక్!’ అనే

మహాత్మల దృక్షధానికి అనుసంధానం చేసుకోవడం ఎలా? అందుకు వివేకాన్ని, వివేచనను అభివృద్ధి చేసుకోవడం ఎలా? వాటి బలంతో బలశీవతలను తొలగించుకోవడం గులంచి మహాత్మలు ఏమి చెప్పారు? ఈ విషయంలో క్షుణ్ణంగాను, నిర్దప్పంగానూ ఆలోచించి విశ్లేషించుకోవడం ఎలా?

మానవ ప్రయత్నానికి, భగవంతుని అనుర్హానికి పున్నటువంటి సంబంధం ఏమిటి? ‘ప్రయత్నపూర్వకంగా సన్మార్గం వైపు వెళ్లకపాశతే దుర్మార్గలమవుతాం’ అని మహాత్మలు ఎందుకు చెప్పారు? ‘క్షణక్షణం ఆత్మవికాసానికై కృషిచేయడమే మానవ జీవిత లక్ష్యం! ’ అని పూజ్యలీ మాస్టరుగారు చెప్పిన వాక్యానికి అర్థం ఏమిటి? కనుక మన కర్తవ్యం ఏమిటి? అందుకు అవసరమైనటువంటి శిక్షణ ఏమిటి? బీనికై మన శక్తిసామర్థ్యాలను వినియోగించడం ఎలా? హీటన్సిటీ ధ్యానం ఎలా ఉపయోగపడుతుంది? వివేకానికి, వైరాగ్యానికి పున్న సంబంధం ఏమిటి? మహాత్మల బోధల దృష్ట్యా మన దృక్షధాన్ని ఎలా మార్చుకోవాలి? ఎందుకు మార్చుకోవాలి?

మానవజన్మ ఎందుకు దుర్భమైనది, విశిష్టమైనది? సంస్కారాలు ఎలా ఏర్పడుతాయి? జన్మలు ఎలా వస్తాయి? ఉత్తమ జన్మలు, హీనజన్మలు అంటే ఏమిటి?

‘ఉన్నదానితో అనంత్యాస్తి లేని దేవికోసమో తపను!’ అనేటటువంటి కొరత మానవుని పుట్టుక నుంచి మరణం దాకా మానవ జీవితాన్ని ఎలా శాసిస్తుంది? మనిషి ఏ పవ్వెనా ఎందుకు చేస్తాడు? మనిషి దేవికోసం

వెతుకుతుంటాడు? మనిషిని ఎప్పుడూ అనంత్యాస్తి, అశాంతి ఎందుకు వెంటాడుతూ వుంటాయి?

జీవితంలో మనం పెట్టుకునేటటువంటి లక్ష్యాలకు, పూజ్యలీ మాస్టరుగారు చెప్పినటువంటి జీవిత లక్ష్యానికి పున్న తేడా ఏమిటి? ఈ విశ్లేషణ శ్రద్ధగా పారాయణ చేయడానికి ఎలా దీపాదపడుతుంది?

ఇలా ఎన్నెన్నో విషయాలన్నింటి గులంచి ఆ నాలుగు రోజులు అహాల్చశలు చర్చ కొనసాగుతూనే పున్నది! ఆ ఉత్సాహంలో భక్తులకు ఆకలిదప్పులు, సమయాసమయాలు తెలియనేలేదు! భక్తులంతా అత్యంత ఉత్సాహంగా చర్చలో పార్లోన్నారు. ఈ కార్యక్రమంలో తాము తెలుసుకున్నటువంటి విషయాలు తమ ఆధ్యాత్మిక సాధనకు ఎంతో ఉపయోగపడుతాయని, ఇటువంటి విశ్లేషణా కార్యక్రమాలను తరచుగా జరిపించమని అందరూ శ్రీకాంత గాలిని అభ్యర్థించారు.

మార్చి 31వ తేదీన సాయంత్రం ఈ కార్యక్రమాన్ని ముగించుకుని, పూజ్యలీ అమృగాల సన్నిధిలో రాత్రివరకూ చక్కగా గడిపి, ప్రసాదం తీసుకుని, భక్తులందరూ తమ తమ స్నానాలకు వేరుకున్నారు. అలా పూజ్యలీ అమృగాలి చివ్యసన్నిధానంలో ‘సన్నిధిలో సాధనా’ కార్యక్రమం బిగ్వేజయంగా పరిసమాప్తమైంది.

అత్యంత దుర్లభమైన, మహాన్నతమైన, ఆమూల్యమైన పూజ్య గురుదంపతుల పవిత్ర మార్గదర్శకత్వం వాలి అనుర్ఘాం వల్ల మనకందలికీ లభించింది. ఆ మార్గంలో వాలిని అనుసరించి నడిచేందుకు ఇటువంటి ఎన్నో కార్యక్రమాలలో భక్తులమందరమూ కలుద్దాం! ఆ దివ్య తల్లిదంత్తులకు తగిన బిడ్డలమయ్యేందుకు మన శక్తివంచన లేకుండా ప్రయత్నిద్దాం! వారు ఆశించిన విధంగా తయారపుదాం! వారు చూపించిన సన్మార్గంలో కలిసి నడుద్దాం! పరస్పర సాబ్రాత్మాన్ని, ప్రకృతితో సామరస్యాన్ని పెంపాంచించుకుండాం. వసుదైక కుటుంబంగా జీవిద్దాం. ఇటువంటి అన్వేషణ, తత్త్వచింతనా పూర్వితమైన సాధనా ప్రయత్నంలో వాలి పవిత్ర సాన్నిధ్యంలో మన జీవితం ధన్యమై సార్థకమగుగాక!!

జై సాయి మాస్టర్!

భగవాన్ శ్రీ భరద్వాజు

శ్రీమతి శ్రీదేవి

దక్షిణి భారతదేశంలోని కృష్ణానటి తీరాన మహాశక్తి స్వారూపిణి అయిన జగన్నాత కనకదుర్గమ్మ వెలసిన పుణ్యక్షేత్రం, విజయవాడ నగరం. ఈ నగర సమీపాన గల ఆకిలపల్లి అనే రామంలో వేదవేదాంగ పారంగతులకు, యోగవిదులకు, సదాచార సంపన్ములకు నిలయమైన పంశంలో శ్రీ గట్టుపల్లి శ్రీనివాసాచార్యులుగాలికి రెండవ కుమారునిగాజన్మించారు, శ్రీఎక్కిరాలభరద్వాజమాస్టరుగాలి తండ్రిగారైన శ్రీమాన్ ఎక్కిరాల అనంతాచార్యులవారు.

పశ్చిమ గోదావరి జిల్లాలోని ద్వారకా తిరుమల నివాసి అయిన వీర పినతల్లి శ్రీమతి ఎక్కిరాల రంగమ్మగారు తనకు సంతానం లేనందువలన శ్రీ అనంతాచార్యులవాలిని దత్తత స్వీకారం చేసుకొన్నందువలన వీరు ఎక్కిరాల అనంతాచార్యగా వాసికెక్కారు.

శ్రీ అనంతాచార్యులవారు బహుముఖ ప్రజ్ఞాశాలి. మహామేధావి. సంస్కృతాంధ్రాంగ్ భాషా కోవిదులు. సూర్యోపాసనతో సూర్యసాక్షాత్కారాన్ని పొందిన దైవశక్తి సమన్వితులు. శ్రీ అనంతాచార్య గోపు మల్ల విశారదులు. మల్లవిద్యలో మద్రాసు ఒలింపిక్స్ లో వీరు స్టేట్ ఛాంపియన్ షిష్ట సాధించారు. ఈ పాఠటీలలో వీరు వరుసగా నాలుగుసార్లు విజయం సాధించి, వెండిగదను బహుమతిగా పొందారు. వీరు గుంటూరు, బాపుల్ల పట్టణాలలో తాలింభూనాలను నెలకొల్పి, ఉత్సాహవంతులైన యువకుల కెందలికో వ్యాయామము, కుస్తీపట్లు నేర్చేవారు. మల్లవిద్యలలో ఉచితముగా శిక్షణను యిచ్చి ఎందలనో గోపు మల్లవిద్య ప్రాపీళ్యలనుగా చేశారు.

మేధావి, కారణజన్ముడు అయిన శ్రీ అనంతాచార్య ఆరోజులల్లిని పరపాలన పీడితమయిన మన దేశ దురవస్థకు ఎంతో వ్యధచెంది, దేశ స్వాతంత్య పోరాటంలో కూడా పాల్గొన్నారు.

వీరు పారశాల, కళాశాల విద్యలు పూర్తి అయిన తర్వాత మద్రాసు ప్రైసిడెన్సీ కాలేజీలో ఎం.ఎ., ఆంగ్లంలో పట్టబద్ధులయ్యారు. ఉన్నత విద్యావంతులు, మేధావి అయిన వీరు ఎన్నో ప్రభుత్వ, ప్రభుత్వేతర సంస్థలనుండి ఉన్నత పదవులను అలంకరించవలసినదిగా వచ్చిన ఆహోనాలను స్వీకరించక వైద్యవృత్తి ద్వారా సమాజ సేవ చేయ విశ్వయించారు.

అయితే శ్రీఅనంతాచార్య అనుమాన వేద విద్యాపారంగతులు, యోగవిదుల కుటుంబంలో జన్మించటం వలన కేవలం ఆంగ్లవిద్య నభ్యసించటంతో తృప్తిపడలేదు. వేదవేదాంగాలు నేర్చుకోవాలనే ఉద్దేశంతో కొందరు వేదపండితుల వద్దకు వెళ్ళారు. అప్పటికి ఆయన వయస్సు 26 సంవత్సరాలు.

“వేదం అభ్యసించటం అనేది సామాన్యమైన విషయం కాదు. చిన్న వయసులోనే అభ్యసం ప్రారంభించాలి. 26 సం||ల వయసులో వేదం అభ్యసించడం సాధ్యపడదు. కనుక నీకు మేము వేదవిద్య భోభించలేము” అన్నారు వేదపండితులు. అలా ఎందరో పండితుల వద్దకు వెళ్ళి చివరకు ప్రకాశం జిల్లా సింగరాయకొండ సమీపానగల కలిగువాయి ర్మామస్తులైన శ్రీ విక్రాల రామచంద్రాచార్యులుగాలి వద్దకు వెళ్ళారు శ్రీ అనంతాచార్య. రామచంద్రాచార్యులవారు మహాపండితులు, విద్యావాచస్పతి, విద్యారణ్య పంచానన జిరుదాంకితులు, నవబ్రీప పండిత పర్యవేక్షకులు.

శ్రీ అనంతాచార్య శ్రీరామచంద్రాచార్యులవాలతో ఒక చిత్రమైన ఒప్పందం కుదుర్చుకున్నారు. అదేమిటంటే సూర్యోదయంతో ప్రారంభించి మధ్యహ్న భోజన సమయం వరకు రామచంద్రాచార్యులవారు తాము నేర్చువలసిన వేదపాఠాలు వరుసగా శిష్యునకు చెబివి విస్మించాలి. భోజనానంతరం మధ్యహ్న సమయం నుండి శ్రీ అనంతాచార్య

అప్పటివరకు రామచంద్రాచార్యులవారు చబిని విన్చించిన వేదపాతాలను యథాతథంగా తిలగి గురువుగాలి ఎదుట ఒప్పచెప్పుతారు.

ఈ ప్రత్యుత్తమ విని ఎంతో ఆశ్చర్యపోయారు శ్రీ రామచంద్రాచార్యులవారు. ఎందుకంటే, సాధారణంగా సంస్కృతంలో వుండే వేదపాతాలు విద్యార్థులచేత రెండు మూడు లైన్లు చబించి తిలగి వాటిని ఎన్నోసార్లు వల్ల వేయిస్తారు. అలా కొన్ని రోజుల పాటు వల్ల వేయగా వేయగా అవి విద్యార్థుల మనస్సులలో గుర్తుండిపోతాయి. కానీ గంటల తరబడి వందలాబి శ్లోకాలు వరుసగా చదవమని, వల్ల వేయకుండానే ఒక్కసారి వినినంత మాత్రాన పాతాలన్నింటిని తిలగి ఒప్పచెప్పుతాననీ అంటున్న శ్రీ అనంతాచార్య మాటలకు విస్తుపోయారాయన. కానీ అనంతాచార్యులవారి మాటలలోని ఆత్మవిశౌసం, నిర్భయత్వం చూసిన ఆ గురువుగారు ఈ వింత ఏమిటో చూద్దామని పాతం ప్రారంభంచారు. మొదటి రోజు పాతం పూర్తి అయింది. భోజనానంతరం గురుశిష్యులిద్దరూ సమావేశమయినారు.

వారు సుమారు 6-7 గంటలపాటు వరుసగా చబిని పారాలన్నింటినీ ఎక్కడా ఒక చిన్న తప్పుగానీ, స్వరదోషంగానీ లేకుండా పున్నది పున్నట్లుగా ఒప్పచెప్పారు శ్రీ అనంతాచార్య. రామచంద్రాచార్యులవారి ఆశ్చర్యానికి అంతులేదు. వారు శిష్యుని ధారణాశక్తికి ఎంతో సంతోషించారు. అలా నాలుగైదు రోజులు గడచి పోయాయి. ఆ తర్వాత ఒక రోజున సాయంత్రం వేళ ఆ రోజు గురువుగారు

చెప్పిన పాతాలన్నీ తిలగి ఒప్పచెప్పిన శ్రీ అనంతాచార్యులవారి అనుమతి ప్రజ్ఞాపాటువానికి నిర్మాంతపోయారు, శ్రీ రామచంద్రాచార్యులవారు. ఈ విధంగా 40 రోజులలో వేదం, 6 నెలలో యోగాభ్యాసం, బుగ్గేద సంహిత, ఖగోళం, ఆయుర్వేదం, వ్యాకరణం, శ్లోతం, సూర్యసిద్ధాంతం, ఉపనిషత్తులు - యిలా వేదవేదాంగాలన్నింటినీ సంపూర్ణంగా అభ్యసించారు శ్రీ అనంతాచార్య. ఆ తర్వాత ప్రతిభాశాలి అయిన తన శిష్యుడు శ్రీ అనంతాచార్యులవారిని శ్రీ రామచంద్రాచార్యుల వారు : -

“ఇతరులు ప్రాసిన వేదవేదాంగాల వ్యాఖ్యానాలను, అర్థాలను నీవు చదువచ్చు. నీ అంతర్ధాష్టితో చూసి నీకు స్నేహితిన వివరణలే సాయిని దల్చించి తనకు ఉపదేశమిచ్చి శిష్యునిగా చేసుకోవలసినదిగా కోఠినప్పుడు, “గురువుండి తీరపలసిన అవసరం లేదు. సర్వమూ మనలోనే వున్నది. మనమేమి చేస్తామో, దానికి తగ్గపలితం వస్తుంది. నీవేటి ఇతరులకు యిస్తావో, అదే నీకు లభిస్తుంది. వేరే గురువు అవసరం లేదు. అంతా నీలోనే వున్నది. హ్యాదయం తెలిపేచి విడడం, అది చెప్పినట్లు నడవడమూ నేర్చుకో. మను మనం చూసుకోవాలి. అదే మన గురువు” అన్నారు సాయి

స్తులద్యష్టికి గురువు అవసరం లేదని చెప్పినట్లు తోచినా, ఈ భక్తుడి అనుభవం చూస్తే అలా హ్యాదయంలో గురువును గుల్చించడం కూడా అతనికి సాయియే క్రమంగా నేర్చవలసి వచ్చినదని తెలియగలదు.

జ్ఞాని మాటకర్థం జ్ఞానులే తెల్పాలి!

03వ పేజీ తరువాయి

చేయవలసినది వేరేమీ తోచేచికాదు. ఆయన సన్నిధిలో అడుగుపెట్టిన దగ్గరనుండి ఆయన సర్వజ్ఞాడు, సర్వసమర్థడు, సర్వగతుడూ అన్న అనుభవం కలుగుతూనే వుండేది. ఆయన రక్షణ అనుక్షణమూ అనుభవం అయ్యేది.”

క్రమంగా ఈ అనుభవం ఆయన సన్నిధిలోనే కాక, సర్వదా ఎలా కలిగేదో కూడా ఆ భక్తురాలి అనుభవాలు నిరూపిస్తాయి.

తమ యొక్క ఈ తత్త్వాన్ని సూచిస్తూనే కాబోలు - బాలాభావూ అనే ఒక భక్తుడు ఒక అర్థరాత్రి మసీదులో సాయిని దల్చించి తనకు ఉపదేశమిచ్చి శిష్యునిగా చేసుకోవలసినదిగా కోఠినప్పుడు, “గురువుండి తీరపలసిన అవసరం లేదు. సర్వమూ మనలోనే వున్నది. మనమేమి చేస్తామో, దానికి తగ్గపలితం వస్తుంది. నీవేటి ఇతరులకు యిస్తావో, అదే నీకు లభిస్తుంది. వేరే గురువు అవసరం లేదు. అంతా నీలోనే వున్నది. హ్యాదయం తెలిపేచి విడడం, అది చెప్పినట్లు నడవడమూ నేర్చుకో. మను మనం చూసుకోవాలి. అదే మన గురువు” అన్నారు సాయి

- సశేషం

(గత సంవిక తరువాయి)

ఖద్ద భాయిన హృదయము

పూజ్య ఆచార్య శ్రీ ఎక్షిరాల భరద్వాజ

అధ్యాయం - 2

ఈ రెంటిలో సాధనకుపకలించేబి కేవలశద్ద (Bare attention). స్వచ్ఛము, ఏకాగ్రము అయిన ఎఱుకతో మనకూ, మనలోనూ అనుక్షణమూ జరుగుతూండే దానిని గుర్తిస్తుండడమే కేవలశద్ద. పంచేంద్రియాల ద్వారాగాని, మనస్సు ద్వారాగాని వస్తుర్పాణము జరుగుతూండేటప్పుడు గుర్తింపబడే అంశాలపై మాత్రమే లగ్గుమైన దానిని 'కేవలగుర్తింపు' అంటాము. అప్పుడా గుర్తింపుకు కాయక, మానసిక, వాచకములైన ప్రతిక్రియలేమీ లేక (ఇష్టము. అయిష్టము వంటివి చేయక వస్తువు యొక్క మంచి చెడ్డలను గాని, ప్రియ, అప్రియములను గాని, మరియే యితర విషయముల గురించిన తలంపులు లేకుండ) ఒక్క గుర్తింపు మాత్రమే పనిచేయాలి. అటువంటి మానసిక ప్రతిక్రియలు జలిగినట్టుతే వాటిని కొట్టివేయడం గాని, కొనసాగించడం గాని చేయక కేవలశద్దకు గురిచేయడం. తరువాత వాటిని విడచి వేయడమే చేయవలసినబి. కేవలశద్ద సాధనలో కృషి నిర్మిషంగా వుండాలి. లేకుంటే ఆ పేరే నిర్మికమౌతుంబి. ఈ సాధన వస్తువును ప్రథమంగా గుర్తించే ఆరంభ దశను గమనిస్తూ వుంటుంబి. కాని నిత్యానుభవంలో ఈ క్రియ చాలా స్వల్పకాలంలో జలిగిపోతుంబి. ఓని ద్వారా అసంపూర్ణము, లోపభూయిష్టము అయిన పైపై విషయర్పాణము మాత్రమే జరుగుతుంబి. వస్తువును తిలిగి తిలిగి గమనించడం మొదటి ర్పాణాన్ని నిర్మిషము, సమర్పము చేసుకోవలసి వుంటుంబి. కాని సామాన్య మానవుడిలా చేయడు. మొదటి గుర్తింపునే సలియైనబిగా భావించి దానినాధారంగా కొన్ని

భావాలు, అభిప్రాయాలు యేర్పరుచుకుంటాడు. కేవలశద్ద సాధన యా మొదటి యింద్రియ ర్పాణాన్ని మరింత పటిష్టం చేస్తుంబి. విషయర్పాక స్థితిలో మనస్సును మరింతనేపు నిలిపి గుర్తింపు సలిగా జలిగేలాగున చూస్తుంబి. వస్తువుపై అనవసరపు భావాలు రాకుండా ముందే జూర్తు పడుతుంబి. కనుక జీవుల మనస్సులను పరిశుద్ధి చేయడానికి యిచి గొప్ప సాధనం.

వస్తువు యొక్క తత్త్వాన్ని యే మనోభావాలూ కమ్మకుండా యథాతథంగా గుర్తింపడమే కేవలశద్ద. ఇటి అనుకున్నంత తేలిక కాదు. మనం మామూలుగా చేసే పసీకాదు. నిర్లిపుతతో కూడిన పరిశోధనలోనే యిచి సాధ్యము. సామాన్యంగా మానవుడు వస్తువుల యొక్క తత్త్వంపై శద్ద చూపడు. తన యిష్టాయిష్టాలు, ప్రయోజనాల దృష్ట్యానే వాటిని చూస్తాడు. మానవుడు తన మానసిక భౌతిక జగత్తులోని వస్తువులకు, వాటిపట్ల తనకున్న యిష్టాయిష్టాలు విలువల తోటి వాటిని గుర్తిస్తాడు. అట్టి మనోభావాలలోనే తను జీవిస్తాడు. ఈ భావాలే అతని ప్రతిక్రియలను నిర్మియిస్తాయి. ఇటువంటి మనోభావాలు లేని కేవలశద్ద సాధన సామాన్య మానవునికి వినూత్వమైన లోకంలోకి బాటులాగా తోస్తుంబి.

ఇంద్రియాలతో వస్తువులను ర్పించడమనేబి ఒకే క్రియ అని, అది యింద్రియ ర్పాణకు గోచరమయ్యే వస్తువు లేక విషయం ఒక్కటేనని మామూలుగా మనిషి తలుస్తాడు - కాని కేవలశద్ద సాధన ఆరంభంలోనే గుర్తింపులో నిజానికి జలిగేబి వివిధ యింద్రియాలు, మానసిక ప్రక్రియలు, ఒక దాని వెంట ఒకటి అతి త్వరితంగా వరుసలో జరుగుతాయి అని. అంతేగాక యే భావాలతోను చెందని కేవల వస్తు ర్పాణమెంత కష్టమో,

యెంత అరుదో తెలుసుకుంటాడు సాధకుడు. ఉదాహరణకు సామాన్య నేత్తానుభవం కేవల వస్తువును మాత్రమే గుర్తించక, ఆ వస్తువు అందమైనదో, వికారమో, ప్రియమో, అప్రియమో, ఉపయోగమో. నిరుపయోగమో, ప్రమాదకరమో మొదలైన భావాలతో గూడి ఆ రంగుటద్వాలలోంచే గోచరిస్తుంది. ఈ దృశ్యానుభవం ఒక ప్రాణిని గూళిస్తే యైతి నావలెనే ఒక ప్రాణి, ఒక వ్యక్తిత్వం కలది అన్న భావాలతో కూడి వుంటుంది.

ఇటువంటి దీపభూయిష్టమైన యించియానుభూతి స్ఫుతిలేకజ్ఞాపకశక్తిలో ఆభావాలతో సహాయించాలి. తరువాత దానిని గుర్తు చేసే వేరొక అనుభూతి కలిగినప్పుడు యించియానుభవమే వుండాలి. యోచించబడే దాంట్లో యోచించబడేదే వుండాలి.

ఇటువంటి రంగుటద్వాలు మన గుర్తింపుకు అడ్డు రాకుండా చేయడమే కేవలశద్ద యొక్క ఉపయోగము.

యదార్థ వస్తు తత్త్వావగాహన కలగాలంటే కేవలశద్ద సాధనను పట్టుదలతో కొనసాగించాలి. అభ్యాసం కొనసాగిన కొణ్ణి శద్ద మరింత సూక్ష్మమైన నానాటికి సూక్ష్మతరములైన పూర్వస్ఫూతుల కాలుప్యాన్ని జల్లించి వేస్తుంది. చివరికి యదార్థమైన వస్తుతత్వం మాత్రమే మనకు గుర్తింపాతుంది.

ఒక ఉదాహరణ - ఒక వ్యక్తి తన ముంజేతిమీద నున్న గాయాన్ని చూస్తున్నాడనుకుండా. ఈ విషయంలో యదార్థమైన దృష్టి విషయం ఆ శలీరభాగము, దాని శిథిల పరిస్థితి మాత్రమే. దానిలోని మాంసము, రక్తము, చీము మొదలైనవి శలీర భాగాలకు సంబంధించిన ‘శలీర స్ఫూతి సాధనయొక్క విషయాలు.’ ఆ గాయం వల్ల కలిగిన బాధ వేదనానుపశ్యనం యొక్క విషయం. నేనోక వ్యక్తిని, గాయపడి బాధ ననుభవిస్తున్న వాడ్డి. నేను అనే భావం మానసిక స్థితి గూళిస్తున్న స్ఫూతి సాధనయొక్క విషయము (బ్రాంతియుత మనస్సు). లేక బీనినే మానసిక అంశాల గూళిస్తున్న స్ఫూతి సాధన విషయంగా తలచవచ్చు. అనగా శాలీరక స్పృశ్యచేత కలిగిన మానసిక బంధము అని బీనిని తలచవచ్చు. తనను గాయపరచిన వ్యక్తిపైన కలిగిన కిముక మానసిక స్థితి గూళిస్తున్న స్ఫూతి సాధనా విషయము (ద్వేషంతో కూడిన మనస్సు); లేక బీనిని గూడ మానసిక అంశముల గూళిస్తున్న స్ఫూతి సాధనా విషయంగా (కోపము అను అవరోధము) తలచవచ్చు. కేవలశద్ద పూర్వస్ఫూతుల కాలుష్యం నుండి యదార్థ వస్తువును గూళిస్తున్న గుర్తింపును యొలా వేరుపరచగలదో గమనించవచ్చు.

వస్తువు యొక్క యదార్థ తత్త్వాన్ని గుర్తించగలగడం యెంత ఆవశ్యకమో బుద్ధుడే నొక్కి చెప్పారు. ఒక గురువు తన శిష్యుని సాధనా సూత్రాన్నిలా చెప్పారు.

కనబడేదాంట్లో వాస్తవంగా కనబడేబి మాత్రమే గుర్తింపు కావాలి. వినబడేదాంట్లో వినబడేబి మాత్రమే గుర్తింపు కావాలి. ఇంచియానుభవంలో (వాసన, రుచి, స్పృశ్య) యించియానుభవమే వుండాలి. యోచించబడే దాంట్లో యోచించబడేదే వుండాలి.

(కేవల విషయర్పణ యొక్క ప్రాశస్తోస్నాన్ బుద్ధుడిలా చెప్పారు “చూడబడేదాంట్లో కేవలం చూడబడేబి మాత్రమే వుండాలి. అలానే వినబడేదాంట్లో వినబడేబి, ఇంచియ గోచరమయ్యే దాంట్లో యించియ గోచరమయ్యేదే వుండాలి. ఆలోచించబడేదాంట్లో ఆలోచించబడేదే వుండాలి.”)

- సశేషం

శ్రీశ్రీ మాతా ఆనందమయి జీవితం మారియు బ్రహ్మలు

శ్రీమతి శ్రీదేవి

ఇ స్వచ్ఛినోత్సవ వేడుకలు వరుసగా కొన్ని రోజులు జరిగాయి. ఒకరోజు శ్రీ ఆనందమయి మాత భక్తులతో, “చాలా రోజుల నుండి మగవారు మాత్రమే రాత్రి సమయాలలో నామ సంకీర్తన చేస్తున్నారు. ఈ రోజు రాత్రి స్తులము అందరము జాగరణ చేసి రాత్రంతా నామ సంకీర్తనలో గడపాలి” అన్నారు. మహిళలందరూ యొంతో సంతోషంగా అందుకు సమ్మతించారు. ఆనాటి రాత్రి 30 మంచి మహిళలు తెల్లవార్యా నామ సంకీర్తనలో పాల్గొన్నారు. అమ్మ కూడా వారితో కలిసి రాత్రి అంతా నామ సంకీర్తన చేశారు. తెల్లవారిన తర్వాత అమ్మ పురుషులందలినీ కూర్చుని రోజింతా పగటి సమయంలో నామ సంకీర్తన కొనసాగించవలసిందిగా చెప్పి, స్తులను వెంటబెట్టుకుని కోసటి స్వానానికి బయలుదేరారు. సిద్ధేశ్వరీ కాళీ మంచిరానికి వెళ్లి అక్కడ పున్న కోసటిలో అమ్మ స్తులతో కలిసి యొంతోనేపు స్వానం చేశారు. అది ఒక అపూర్వమైన ఆనందకర సన్నిహితం. అమ్మతో కలిసి కోసటిలో జలకీర్ణదలలో పాల్గొన్న స్తులు

దివ్యానుభూతిని, ఆనందపారవశ్యాన్ని పొందారు. వారి జీవితాలలో యా సంఘటనలు మధురానుభూతులుగా మిగిలిపోయాయి.

స్వానానంతరం కోసటి నుండి బయటకు వచ్చిన తర్వాత అమ్మ సిద్ధేశ్వరీ వచ్చి తమకు బాలబోగ్(సంతర్పణ) సమర్పించమని చెప్పారు. శశాంక బాబు, మంకొందరు భక్తులు కలిసి వెంటనే సిద్ధేశ్వరీ లోనే వంటలు మొదలుపెట్టారు. అసంఖ్యాక భక్తులు సిద్ధేశ్వరీ వచ్చి సంకీర్తన ఆరంభించారు. ఆ తర్వాత భక్తులందరూ ప్రసాదాలు స్నేహితించి సాయంత్రానికి యిల్లకు వెళ్లిపోయారు. కొందరు మహిళలు ఆనాటి రాత్రి కూడా జాగరణ, నామసంకీర్తన చేస్తామని అమ్మకు విన్నవించుకున్నారు. అమ్మ అంగీకారంతో రాత్రంతా నామసంకీర్తనతో ఆ ప్రదేశం మారు మోగించి. ఆ రోజు 150 మంచి స్తులు సంకీర్తనలో పాల్గొన్నారు. తెల్లవారుతూనే క్రిందటి రోజు వలెనే కోసటి స్వానాలు, సంతర్పణలు యథావిధిగా జలగిపోయాయి.

ఈ విధంగా రకరకాల ఆధ్యాత్మిక కార్యక్రమాలతో యొంతో వైభవంగా శ్రీ ఆనందమయి మాత జన్మచినోత్సవాలు జరిగాయి.

జన్మచినోత్సవాలు ముగిసిన అనంతరం అమ్మ భోలానాథ్ గాలితో కలిసి ధాకా విడిచి వేరువేరు ప్రదేశాలలో పర్యాటించేందుకు సిద్ధమైనారు. జన్మచిన వేడుకలకు కొణ్ణికాలం ముందు అమ్మ గురుప్రియాదేవిని, ఆమె తండ్రిగారైన శశాంక మోహన్ గాలిని తమ ఇల్లు భాశీ చేసి సిద్ధేశ్వరీలో నివసించవలసినదిగా ఆదేశించారు. వారు ఆదేవిధంగా సిద్ధేశ్వరీలో పుండ్రేంబించారు. ఆనాటి నుండి వాలిద్దరు సిద్ధేశ్వరీని విడచి ఒకరోజు కూడా తమ ఇంటికి వెళ్లలేదు. స్వగృహంలో అడుగు పెట్టునేలేదు. తమ జీవితాంతం అమ్మ సన్మిభిలోనే పుండిపోయారు.

అనుకున్న ప్రకారం జన్మచినోత్సవాలు ముగిసిన వెంటనే అమ్మ, భోలానాథ్ గారు కొందరు భక్తులతో కలిసి పర్యాటనార్థం బయలుదేరారు. మొదట భాజీత్-పూరు వెళ్లి అక్కడ నుండి డాల్జిలింగ్,

శీపురం, మైమనసింహా, నవబ్రిష్ట్, పూర్ణి దర్శించారు. ఆ తర్వాత కాలీ, అయోధ్య, కలకత్తా నగరాలలో కొన్నాళ్ల వుండి చాలా రోజులు తర్వాత థాకా తిలగి వచ్చారు. థాకాలో నేరుగా ఆశ్రమానికి వచ్చి అక్కడ కొన్నాళ్ల వున్నారు శ్రీ ఆనందమయి మాత.

థాకాలో వున్నప్పుడు అమ్మ దర్శనార్థం అమ్మ ఆడపడుచు శ్రీ కాళీపుసన్న బాబు భార్య అమ్మ దర్శనార్థం థాకా వచ్చారు. ఆమెను అందరూ ‘అత్తయ్యగారు’ అని పిలుస్తారు గొప్ప జ్ఞానవంతురాలు, ధర్మాత్మురాలు, మహో భక్తురాలు అయిన అత్తయ్యగారంటే అమ్మకి ప్రత్యేకమైన అభిమానం. అమ్మ పై యెనలేని భక్తి కలిగి వున్న అత్తయ్యగారు అమ్మ నోటి నుండి వచ్చిన ప్రతిమాటను వేదవాక్యులా భావించేవారు. అమ్మ ఆదేశాలను త్రికరణశుద్ధిగా తు.చ. తప్పక పోటించేవారు. నిరంతరం భగవాన్నమస్కరణలో కాలం గడిపే ఒక గొప్ప సాధకురాలిగా అమ్మ పర్యవేక్షణలో మంచి పరిణితి సాధించిన ధన్యురాలు ఆమె.

ఒకరోజు అమ్మ థాకా ఆశ్రమంలో వుండగా అత్తయ్యగారితో మాట్లాడుతున్నారు. ఆ సమయంలో అత్తయ్యగారి చేతిలో ఒక చిన్న వెదురు కర్త వున్నది. ఆ కర్త ఆమెకు ఆ పరిసరాలలో దొలికిందట. దానిని అటుయిటూ చేతితో పూపుతూ అత్తయ్యగారు గురుప్రియ దేవితో “ఇచిగో యిది నీ దండం. అవునా?” అని నప్పుతూ సరదాగా అన్నారు. వెంటనే అమ్మ అత్తయ్యగారితో “నుప్పు యిప్పుడు ఈ దండాన్ని తీసుకుని కులదా దాదా సేవిస్తున్న యజ్ఞగ్రీకి తాకించి తీసుకురా” అన్నారు.

అత్తయ్యగారు అమ్మ చెప్పిన విధంగానే ఆ కర్తను యజ్ఞగ్రీకి తాకించి తీసుకువచ్చారు. అప్పుడు అమ్మ తన కట్టుకున్న చీరె నుండి కొన్ని దారాలను తెంపి ఆ వెదురు కర్త మధ్యలో వాటిని చుట్టి, కర్తను గురుప్రియకిస్తూ, “ఇక నుండి నువ్వు యా దండం చేతిలో లేకుండా యొవరితోనూ మాట్లాడవద్దు” అన్నారు.

- సశేషం

పూజ్య భరద్వాజ గురుదేవుల ఆరాధనా మహాత్మవం

12వ పేజీ తరువాయి

వాళ్లలో మేదావులైన వారికి వచ్చిన సమాధానం పేరు ఆధ్యాత్మికత! బీనిని పాంచినవారు సత్యగుణ ప్రధానులై వుంటారు. అలాంటివారు ఎవరా అని ఆలోచిస్తే, ఒక వివేకానందుడు, ఒక రమణ మహార్థి, ఒక మాష్టరుగారు మనకు లభిస్తారు. వాళ్ల జీవితాల్ని పరిశీలించినట్లయితే వారు సత్యగుణ ప్రధానులుగా ఎలా వున్నారో మనకు అర్థమవుతుంది.

పూజ్య మాష్టరుగారు, భగవంతుడు అంటే ఏమిటి? సత్యగుణం అంటే ఏమిటి? తత్త్వచిరంతన ఎలా జరగాలి? సృష్టి పట్ల, నీ పట్ల భావన ఎలా వుండాలి? అనే ఎన్నో ముఖ్యమైన విషయాలను తమ ర్ఘంధాల ద్వారా బోధించారు. ఆ ర్ఘంధాల్లో చెప్పినట్లు ఆచలించుకుంటూ పోతుంటే, సత్యగుణం అనండి, అద్భుత జీవిత విధానం అనండి, శక్తి సామర్థ్యాలనండి....ఇవన్నీ వచ్చే అవకాశం తప్పకుండా వుంటుంది.

ఎవరో పూజ్య శ్రీ మాష్టరుగాలని సత్యయుగం, తేతాయుగం, ద్వార యుగం, కలియుగం ఇవన్నీ అంటే ఏమిటండి?’ అని అడిగారట. అప్పుడు పూజ్య శ్రీ మాష్టరుగారు, “ఆ యుగాలన్నీ బయట లేవు, నీలోనే వున్నాయి” అని చెప్పొ, నువ్వు ఇప్పుడు ఎలా బతికితే అలా ఆ యుగం సీకు అనుభవం అవుతుంది అని చెప్పారట. అంటే సత్యగుణ ప్రధానుడవై వుంటే సత్యయుగం అనుభవంలోకి వస్తుంది, ఇలా చెప్పుకుంటూ,,, అన్ని యుగాలు గులించి అతనికి అర్థం అయ్యేటట్లు బోధించారట. ఇలా బతకడం అనేది వాలి ర్ఘంధాలను అధ్యయనం చేసి ఆచరణలో పెట్టిన వాళ్లకు మాత్రమే సాధ్యపడుతుంది. కనుక వాలి ర్ఘంధాలు చదువుతూ ఆచలించితే నిజంగానే పెను మార్పులు అనుభవం అవుతాయి.

శ్రీగురుడు ఒకేసారి కొంతమంది ఇళ్లలో వున్న అనుభవం యిచ్చినట్లు, అసామాన్య సమర్థ సద్గురువైన పూజ్య శ్రీ మాష్టరుగారు, ర్ఘంధాల రూపంలో లక్ష్లమంది ఇళ్లలో పూజలు అందుకుంటున్నారు. వాలి ఆరాధన మహాత్మవ సందర్భంగా, వాలి ర్ఘంధాలు అర్థమయ్యేటట్లు చదువుకుని మనందరం అద్భుతమైన ప్రగతి సాధించాలని కోరుకుంటున్నాను” అంటూ వాలి సత్యంగాన్ని ముగించారు.

అంతటితో పూజ్య శ్రీ భరద్వాజ గురుదేవుల ఆరాధన మహాత్మవాల వేడుకలకు ముగింపు పలికారు. ●

భాగ్వతమాటు

అనుభ్వవమండపము

శ్రీమతి శ్రీయలమ్మ, గూడూరు

నా భక్తి మార్గము అంటే చాలా ఇష్టము. ‘జీవీతిష్టము వచ్చు’ అన్న ప్రతి వాళ్ళకి నా చేయి చూపించి ‘ఆధ్యాత్మికంగా నా జీవితం ఎలా ఉంటుంది’ అని అడిగేదాన్ని. ఒకసాలి బాబా స్వపు దర్శనమిచ్చి “ఎవరికీ చేయి చూపించవద్దు” అని చెప్పారు. అప్పటినుంచి అది మానుకున్నాను. ఇంకొకసాలి స్వప్నంలో “పోతీ పంచో” అని చెప్పారు. అంటే ‘చరిత్ర చదువు’ అని అర్థమట.

ఒకసాలి నాకొక స్వప్నం వచ్చింది. అందులో, నేను నా గురుదేవులైన పూజ్యాల్మీ భరద్వాజ మాస్టరుగాలతో “ఒకవోట బాబా గుడి వుండట, అక్కడ పూజాలితో బాబా మాట్లాడతారట, ఆయనకి ప్రత్యక్షంగా కనిపిస్తారట” అని చెప్పున్నాను. ఆ స్వప్నంలోనే మాస్టరుగారు నాతో, “అయితే ఆయనని నువ్వు తప్పక చూడాలి” అని చెప్పారు.

కొన్ని రోజుల తరువాత మైసూరులో వుండే మా అక్కయ్య “మా ఇంటిదగ్గర ప్రసన్న సాయి మంబిరం” వుంది. అందులో రాజుగారని పూజాలి వుంటారు. వారితో బాబా ప్రత్యక్షంగా మాట్లాడతారట. నువ్వు ఒకసాలి వస్తే ఆ గుడికి వెడడాము” అని ఉత్తరం రాశింది. నాకు స్వప్నంలో వచ్చినట్టే అక్క చెప్పిందని నేను చాలా ఆశ్చర్యపోయాను. నేను దసరాలకి బయలుదేలి, మా అక్కయ్య వాళ్ళింటికి మైసూరు వెళ్ళాను. ఒకరోజు మేమిద్దరం ప్రసన్న సాయి మంబిరానికి వెళ్ళాము.

అక్కడ బాబా విగ్రహం నల్లరంగులో వుంది.

ద్వారాకామాయి బాబా లాగా కూర్చుని వున్నారు. అక్కడి పూజాలి ‘రాజు’ గాలని చూసాను. చాలామంచి భక్తులు వున్నారు. ఏరోజు ఎవరు పూజ చేసుకోవాలో, వింజామర ఎవరు కీచాలో, అజ్ఞావేకం ఎవరు చెయ్యాలో బాబా చెప్పే, రాజుగారు వారిని పిలుస్తారు. అలా బాబా చెప్పని వాళ్ళెవరైనా ముందుకిపేస్తే, బాబా విపరీతంగా తిడతారట. అప్పుడు రాజుగారు వాళ్ళని కోప్పడతారు.

ఒకరోజు నేను బాబా పాదాలకి నమస్కారం చేసుకుని లేస్తుంటే, బాబా ముక్కలోనించి పాగ వచ్చింది. ఆ విషయం రాజుగాలికి చెప్పే, “బాబా హుక్కా ఫీలుస్తున్నప్పుడు వచ్చే పాగ అది. మీకు వారు ఆ అనుభవాన్ని ప్రసాదించారు” అన్నారు. అక్కడ నాకు బాబా చాలా సేవలు యిచ్చారు. ఆ గుళ్లు శుక్రవారం నాడు, బాబా వారిని లక్ష్మీదేవిలా భావించి సేవలు చేస్తారు.

ఒక శుక్రవారం నాడు బాబాగాలికి వింజామర కీచే సేవ ఇచ్చారు. ఒక గురువారం బాబాకి అజ్ఞావేకం చేసే అవకాశం వచ్చింది. పూజాలి రాజుగారు ఒక రూపాయి జళ్ళ తీసుకుని, దానిని బాబా కాలి బీటన వేలు మీద వుంచి నీళ్లపోసాక, అప్పుడు మిగతా శలీరానికి స్నానం చేయించాలి.

ఒకరోజు పూజాలి రాజుగారు, “ఆంధ్రా నించి వచ్చిన ఇద్దలిలో ఒకలని బాబా పూజ చేసుకొమ్మంటున్నా” రని చెప్పారు. అక్కడ నేను, మా అక్క ఇద్దరమే ఆంధ్రావాళ్ళం. మా

మిగతా 29వ పేజీలో

ఆచార్యవాచ్చి అధ్యాత్మ వీలులు

శ్రీరామ్ కుమార్, ఆళ్ళగడ్డ

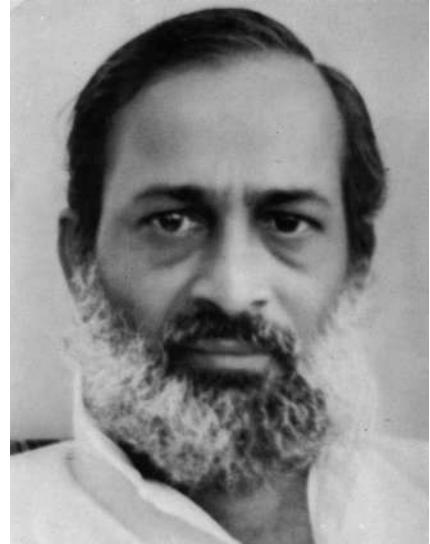
పూర్వాంగిల్లామైభవాన్ని ఆళ్ళగడ్డ వాస్తవ్యాలు శ్రీరామ్ కుమార్ గారు ఈవిధంగా తెలియజేస్తున్నారు...

నేను పదవతరగతి చదివే రోజుల్లో నాకు బాగా నవలలు చదివే అలవాటుండేచి. ఒకసాఱి ఏ నవలా దొరకనప్పుడు పూజ్యశ్రీ మాస్టర్ గారు ప్రాసిన శ్రీసాయిలీలామృతం జింట్లో కనిపించింది. అది కూడా నవల లాగానే వేరే పుస్తకంలో దాచుకుని చదివాను. నేను ఇలా చేస్తూ పుంటే చూసి మా నాన్ను “పీడు అడుక్కుతింటాడు” అనేవాడు. ఆ మాట వల్ల నాకు చాలా బాధగా పుండటమే కాదు, అడుక్కునేవాలి మీద చాలా కోపంగా పుండేచి. కాలాంతరంలో ఈ విషయంలో బాబా నన్ను ఎలా సంస్కరించారో కూడా చెబుతాను.

నేను వర్క్స్ ఇస్పెక్షిప్టర్ (works-in-spection) గా ఉద్దీపం చేసేవాడిని. కానీ అక్కడివాళ్ళు నాచేత అవిసీతికి సంబంధించిన పనులు చేయించేవారు. నాకు మనస్సులించక

వాళ్ళకు చెప్పుకుండా వచ్చేశాను. నాకు చిన్నపుట్టించి ఆయాసం ఎక్కువగా పుండేచి. మా అన్న వాళ్ళు నెల్లారులో ఆసుపత్రిలో చూపిస్తామంటే వెళ్ళానుగాని ఆ రోజు డాక్టరుగారు రాలేదు. ఉద్దీపం లేకపోవడం, ఆరోగ్యం బాగలేకపోవడం.. ఇవస్తు గమనించిన నా స్నేహితుని భార్య, “నువ్వు సుబ్రహ్మణ్యాప్తతం చేసుకుంటే నీ బాధలన్నీ తీరుతాయి. ఉప్పు, కారం, పులుపు, నూనె మానేసి 41 రోజులు ప్రతం చెయ్యి” అన్నది. నేను వేరే సంకల్పంతో ఈ ప్రతం మొదలుపెట్టాను. నాకు, ‘మనకు ఆస్తీ ఇచ్చేచి ఆ భగవంతుడే కదా! ఆయనే మన ఆధీనంలో పుంటే ఎంత బాగుంటుంది?’ అనిపించింది. అందుకని ‘భగవంతుడు నా ఆధీనంలో పుండాలి’ అన్న సంకల్పంతో సుబ్రహ్మణ్యాప్తతం చేసుకున్నాను. నా ప్రతం ఫలించింది. నాకు భగవంతుడే సద్గురురూపంలో దర్శనమిచ్చారు. ఆయన సాంగత్యం వల్ల భగవంతుడే నా ఆధీనంలో పుండాలన్న సంకల్పం ఎంతటి అవివేకమైనదో అర్థమైంది.

నేను ఖాళీగా వున్నానని తెలిసిన

ఒకాయన, “ఈరోజు కలిచేడులో బాబా గుడి ప్రారంభోత్సవం. అక్కడకి వెళ్లి ఈ గోపురకలశం ఇచ్చిరా!” అని పంపించాడు. నేను కలిచేడు వెళ్లాను. అక్కడ ఒక స్తంభం పక్కన దాన్ని ఆనుకోకుండా ఒకాయన కూర్చుని వున్నారు. నేను అక్కడకు వెళ్ళగానే నన్ను చూసి, “రా! రా!” అని పిలుస్తున్నారు. కలశం తీసుకురావడం ఆలస్యమైందేమో, అందుకే తొందరగా రమ్ముని పిలుస్తున్నారనుకున్నాను. ఈలోపల నా చేతులో కలశం ఎవరో తీసుకున్నారు. నన్ను పిలిచినాయనకు అందరూ నమస్కారాలు పెడుతున్నారు.

ఒకాయన, “ఆయన చాలా గొప్ప వ్యక్తి. IAS చదువుకున్నారు. నమస్కారం చేసుకోశి!” అన్నాడు. “IAS అయితే నాకేంటి? నువ్వు చేసుకోశి!” అన్నాను. నమస్కారం చేసుకోవడానికి అందరూ పరుసకట్టారు. ఇంకొకాయన నన్ను అందులోకి నెఱ్టాడు. నేను మొండిగా బయటికి వస్తే బాగుండదని నేనూ నమస్కారం చేసుకున్నాను. అయితే ఆ నమస్కారానికి విలువే లేదు. ఉఱకే పాదాలమీద చెయ్యి పెట్టిపెట్టుకుండా అలా తగిప్పి లేచాను. అందలకి ఇచ్చినట్టే నాకు కూడా ఉండి ఇచ్చారు. నేనక్కడినుంచి వెళ్లిపోయాను.

కొంతసేపటికి పక్కనే వున్న ఒక ఇంట్లోవాళ్ళు అందలకి త్రాగడానికి పాలు ఇస్తున్నారు వెళ్లమన్నారు. నేను అక్కడకు వెళ్లేసలికి, ఎదురుగా ఇందాక నేను నమస్కారం చేసుకున్నాయన ఒక కుట్టిలో కళ్ళు మూసుకుని కూర్చుని వున్నారు. కీంద చాపల మీద కళ్ళుమూసుకుని కొంతమంచి కూర్చుని వున్నారు. ‘సాయిబాబా నమస్కారం చేసుకుని బయలుదేరుతున్నారు!’ అనుకున్నాను. కొంతసేపటికి అందరూ లేచి ఆయనకు పాదనమస్కారం చేసుకుని బయలుదేరుతున్నారు. ఆయన మాత్రం కళ్ళు మూసుకునే వున్నారు. ‘ఎవరు నమస్కారం చేస్తున్నారో కూడా పట్టించుకోకుండా ఈయన కళ్ళు మూసుకునే వున్నారు, ఇప్పుడు నేను నమస్కారం చేస్తే మాత్రం గమనిస్తారా?’ అనుకుంటూ నేను కూడా నమస్కారం చేసుకున్నాను. వెంటనే ఆయన నా తలమీద చేయిపెట్టి ఆశీర్వాంచించారు. అంతే! నా లోపల

అంతా మాలిపోయించి! అప్పటివరకూ నాకు వున్న భావాలన్నీ పోయి, ‘ఈయన మామూలు మనిషి కాదు, సాక్షాత్తు భగంవంతుడు!’ అన్న భావన వచ్చేసింది. అప్పుడు తెలుసుకున్నాను.. ఆయన పేరు భరద్వాజగారని, సాయి మార్గంలో అందలిని నడిపిస్తున్నారని, ఎంతో గొప్పవారసీ!

ఆయన గులించి ఇంకా తెలుసుకోవాలని కలిచేడులో వున్న భక్తులందలిని అడిగాను. ఆయన పుట్టినరోజుకి వచ్చిన సావసీర్ చచివాను. ఇలా ఆయన గులించి తెలుసుకున్న కొఢీ ఆనందంతో మనసు పాంగిపోయేచి. ఆయన ఫోలో జేబులో పెట్టుకుని తిరుగుతూ వుండేవాడిని. నేను చేసిన వ్రతం ఈవిధంగా పలించిందనుకున్నాను. తరువాత పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగాలని కలుసుకోవాలని గానీ, భక్తుబృందంతో కలిసి వుండాలని గానీ అనిపించలేదు.

వర్కు ఇన్నెక్కర్ ఉద్దీశ్యగం వచిలేశాక ఎవలతోటీ సంబంధం వుండదని కండక్కర్ ఉద్దీశ్యగానికి దరబాస్తు చేసుకున్నాను. 1991లో నాకు ఆ ఉద్దీశ్యగం వచ్చించి. నాకు పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగారు సమాధి చెందినట్లు ఆప్పటివరకూ తెలియలేదు. తెలిసిన తరవాత చాలా బాధపడ్డాను. పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగారు అప్పుడుప్పుడు స్వప్నంలో దర్శనమిచ్చేవారు.

నేను డ్యూటీకి వెళ్లేటప్పుడు ఒక సంచిలో పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగారు ప్రాసిన రుంధాలు తీసుకెళ్ళివాడిని. ఏమాత్రం విరామం దొఱికినా నేనాక్కడినే ఎవ్వాలికి కనిపించకుండా ఒంటలిగా కూర్చుని ఆ రుంధాలు చదువుకునేవాడిని.

ఒకసాి గుంతకల్లులో మా బస్సు చెడిపోయింది. బాగవడానికి రెండు, మూడు గంటలు పడుతుందన్నారు. నేను వెంటనే నా ఏకాగ్రతకు భంగం కలగదన్న ఉద్దేశ్యంతో ఆ పక్కనే బాగా గుబురుగావున్న ముళ్ళకంపల మధ్యలోనుంచి దూర లోపలకు వెళ్లి అక్కలోపుస్వామి చలిత్త చదువుకుంటున్నాను. కొంతసేపటికి నా స్నేహితుడికడు నన్ను వెతుక్కుంటూ వచ్చి, “ఎప్పుడు మామా పెళ్లి?” అన్నాడు. అతన్ని చూసి నేను చాలా ఆశ్చర్యపోయాను. ఎందుకంటే ఆ లోపలకు ఎవరూ వచ్చే అవకాశమే లేదు. పైగా రాగానే నా పెళ్లిగులించి అడిగాడు. నేనేమో, “మా గురుదేవుల ఆజ్ఞ అయినపుడు!” అన్నాను. ఆ రోజు రుంధం పూర్తి చేశాను. ఆ రాత్రి పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగారు స్వప్నదర్శనమిచ్చారు.

ఆ స్వప్నంలో ఒక పెద్ద పొపింగ్ కాంప్లెక్స్ లాగా వుంది. అక్కడ మెట్లున్నాయి. నేను ఆ మెట్లు మీద కూర్చున్నాను. కీంద పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగాల కాళ్ళ స్పష్టంగా కనిపిస్తున్నాయి. ఒక్క వుదుటన పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగాల దగ్గరకు వచ్చి కాళ్ళ పడుతున్నాను. పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగారు సశలీరంగా వున్నప్పుడు రెండుసార్లు పాదనమస్కారం చేసుకునే అవకాశం దొఱికినా తగినంత శద్ద చూపించక వృద్ధా చేసుకున్నానన్న బాధ నాకెప్పుడూ వుండేది. దాంతో ఒక్కసాిలగా పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగాల పాదాలు చూసేసలికి, ఆ అవకాశం వదలకూడదని వచ్చి పాదాలు పడుతూ, “మాస్టరుగారూ!

మీరు కిందపడుకున్నారేమిటి?" అని అడుగుతున్నాను. "ఇక్కడ బాగానే పుంబి లేరా!" అన్నారు. నేను చుట్టూ చూశాను. చుట్టూపక్కల అన్ని ఇళ్ళకూ తాళాలు వేసి ఉన్నాయి. ఒకవోట పూరిపాక పుంటే అక్కడకు వెళ్లి దాన్ని శుభ్రం చేసి, ఒక మంచం వేసి, ఆయన పడుకోడానికి వీలుగా ఏర్పాటు చేశాను. అక్కడ ఏవో శబ్దాలు వినిపిస్తున్నాయి. 'అవేం శబ్దాల'ని పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగారు అడిగారు. "అదేదో పెళ్లి వాయిద్యాలలాగా ఉన్నాయండీ!" అని చెప్పాను. "ఓ, పెళ్లి ఊరేగింపా! అక్కడ నువ్వే కదా ముఖ్యమైనవాడివి? వెళ్ళు!" అన్నారు. నేనక్కడకెళితే అక్కడ నా స్నేహితులందరూ కనిపిస్తున్నారు. ఇదీ స్వప్నం. నేను ఆ స్వప్నంలో నాకు పాదసేవ దొలికిందని సంతోషిస్తున్నాను తప్ప మిగిలినదేబి పట్టించుకోలేదు.

అప్పుడే నాకు ఒక పెళ్లి సంబంధం వచ్చింది. ఇబివరకు కూడా వాళ్ళు సంబంధం వచ్చింది. నేనే సుముఖత చూపలేదు. ఈ స్వప్నం వచ్చాక పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగారు నన్ను పెళ్లి చేసుకోమని అదేశిస్తున్నారని అనిపించి ఇదే విషయం మా నాన్నకి చెప్పేను. ఆయన, "సీ ఇష్టం రా! సీ గురువు ఎలా చేప్పే అలానే చెయ్యి," అన్నారు. పెళ్లిచూపులకు వెళ్తే వాళ్ళ ఇంట్లో పెద్ద సాయిబాబా ఫోటో పుంబి. అది చూశాక అమ్మాయి గులంబి గాని, వాళ్ళ స్థితిగతుల గులంబి కానీ ఏపీ పట్టించుకోకుండా అదే సంబంధాన్ని కుదుర్చుకుని వచ్చేశాను. 1997 లో వివాహం జరిగింది.

సశలీరంగా పున్నప్పుడు పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగాలిని సేవించుకోలేదని నాకు చాలా బాధగా పుండేబి. ఒంగోలులో పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగాలి సమాధి మంబిర దగ్గర్నానికి వెళ్లినప్పుడల్లా పూజ్యశ్రీ అమృగాలి దగ్గర్నానికి కూడా వెళ్లేవాడిని. గురుపుత్రిక వేదమృగాలి కళ్యాణానికి గురుదక్షిణ సమర్పించుకోవాలన్న కోలకతో సన్నిహితులద్వారా ఆ విషయాన్ని విన్నవించుకుంటే దయతో పూజ్యశ్రీ అమృగారు అనుమతిచ్చారు. మా అమృగాలి ద్వారా ఆ కానుక సమర్పించుకున్నాను. మా అదృష్టవశాత్తు ఆ కళ్యాణానికి వెళ్లి సేవ చేసుకోగలిగాము. అప్పుడు చాలా తృప్తిగా అనిపించింది. తరవాత పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగారు కలలో కనిపించి నన్ను దక్షిణ అడిగారు. కలలోనే స్వయంగా ఆయనే దక్షిణ అడిగారన్న ఆనందంతో నేను ఉజ్జీ తజ్జ్యబ్యస్తతున్నాను. ఎంతసేపు జేబులో చేయి పెట్టినా పావలా కానులే వస్తున్నాయి. అంతటి మహాత్ములు దక్షిణ అడిగితే ఇంత తక్కువ ఎలా ఇవ్వడం అని బాధపడుతూ వెతుకుతుంటే ఒక జేబులో 516 రూపాయలు దొలికాయి. అవి సమర్పించుకున్నాను. ఇక అప్పటినుంచి ఎప్పుడు ఒంగోలులో పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగాలి దగ్గరకు వెళ్లినా 516 రూపాయలు సమర్పించుకోవాలన్న నియమం పెట్టుకున్నాను.

ఒకసాఱ శ్రీగురుచరిత్ర ఏకాహం చేయాలనుకున్నాను. ఒంగోలులో పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగాలి సమాధి

మంబిరం దగ్గరకు ఉదయమే వెళ్లి పారాయణ మొదలుపెట్టాను. ఒక్క పేజీ చదివే సరికి బాగా నిద్ర తూగుతోంది. ఎన్నిసార్లు ప్రయత్నం చేసినా అదే పలస్తితి. అప్పుడు పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగాలతో చెప్పుకుని బాగా బాధపడ్డాను. వెంటనే, "నడుస్తా చదవపచ్చ కదరా!" అన్నట్లు అనిపించి, వెంటనే లేచి పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగాలకి ప్రదక్షిణ చేస్తున్నట్లు భావిస్తూ మంబిరం చుట్టూ తిరుగుతూ పారాయణ చేశాను. భావం బాగా నిచించి. పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగాలికి ప్రదక్షిణ చేసినట్లయింది. పారాయణ రాత్రి 9 గంటలకు పూర్తయింది. ఆ రాత్రికి అక్కడ పడుకున్నాను.

తెల్లవారురూమున 5 గంటలకు బాబా కాకడ హోరతికి చిన్న చిన్న పిల్లలు కూడా వచ్చి పాడుతున్నారు. నేను చాలా ఆశ్చర్యపోయాను. ఇప్పటివరకూ ఎప్పుడూ కాకడ హోరతికి హోజరవ్వనందుకు కొంద్రిగా బాధ కూడా కలిగింది. అప్పుడు పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగాలిని నేను కూడా ఆళ్ళగడ్డలో కాకడ హోరతికి వెళ్లేటట్లు అనుమతి, ఆశీర్వాదము ఇవ్వమని కోరుకున్నాను. ఆళ్ళగడ్డలో మేముంటున్న ఇంటికి బాబా గుడి నాలుగు కిలోమీటర్ల దూరం పుంటుంది. నేను రీజూ ఉదయం తెల్లవారురూమున మూడున్నర గంటలకు లేచి నాలుగు గంటలకు బయలుదేరితేనే కాని గుడికి చేరలేను. సైకిల్ మీద వెళ్లాలి. పైగా నేను కండక్కల్ని కదా! రీజూ

400 వందల కిలోమీటర్ల బిస్సు ప్రయాణం వుంటుంది. రీజూ ఇంటికి వచ్చేసలికి రాత్రి అవుతుంది. అప్పుడు స్నానం చేసి శ్రీగురుచరిత్ర, శ్రీసాయిలీలామృతం, ఒక మహాత్ముని చరిత్ర పారాయణ చేసుకుని పడుకుంటాను. అయితే మనసు ఎప్పుడైనా మొండికేస్తుందేమోనన్న భయంతో ఏరోజైనా ఐదు గంటల ఒక్క నిముషానికి గుళ్ళోకి ప్రవేశిస్తే వంద రూపాయలు హుండీలో వేస్తానని బాబాకు మాట ఇచ్చాను. కరీనా సమయం వరకూ అది నిరాటంకంగా జరిగింది. ఇన్ని సంవత్సరాలలో రెండుసార్లు మాత్రమే వంద రూపాయలు కట్టాను.

ఇ ० కో క సా ల శ్రీసాయిలీలామృతం ఏకాహ పారాయణ పెట్టుకున్నాను. అది పూర్తి చేసి ఆళ్ళగడ్డ తిలిగి వచ్చాక ఒకరోజు ఒక ముస్లిం మహిళ బాబా గుడికి వచ్చి, “ఏమమ్మా, ఇక్కడ సత్సంగాలు జరుగుతాయా?” అని మా చైర్ పర్సన్ ని అడిగారట. ఆచిడ, “జరగవు!” అన్నారట. “అయితే ఇక్కడ బాబా ఎందుకుంటాడు? వుండనే వుండడు!” అనుకుంటూ వెళ్లిపోయింది! అప్పుడు అందరం కలసి సత్సంగాలు వేద్దామని ఆణోచించి నన్న సత్సంగాలు చేయమన్నారు. మొట్టమొదట ఒక శనివారం ఆ ముస్లిం మహిళ ఇంటికి వెళ్లి సత్సంగం చేసి వచ్చాను. నాకు మంగళవారం సెలవు కనుక తర్వాత నుంచి ప్రతి మంగళవారం సత్సంగాలు చేయడం మొదలుపెట్టాను. సత్సంగాలు మొదలుపెట్టాను.

పూర్తయింది. ఆ సందర్భంగా సత్సంగాల్లో పొల్గొన్నవారందరికి ఫోన్ ద్వారా కృతజ్ఞతలు తెలుపుకున్నాను. అదే రీజూ రాత్రి పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగారు నాకు స్పష్ట దర్శనమిచ్చి ఒక మంత్రం చెప్పారు. ఆ విధంగా వారి ఆశీస్తులు లభించాయి.

కొన్ని సంవత్సరాల క్రితం కమిటీ పెద్దలు ప్రతి గురువారం ఐదు ఇళ్ళల్లో బిడ్డ చేయాలని నిర్ణయించుకున్నారు. అలా తెచ్చిన బిడ్డ గుడిలో చేసిన ప్రసాదంలో కలిపి అందరికీ ఆనుదానం చేయడం జరుగుతుంది. ప్రతి గురువారం నేనే ఐదు ఇళ్ళలో బిడ్డకు వెళతాను. ఇది కూడా మొదలుపెట్టి చాలా సంవత్సరాలైంది. మా నాన్న నన్ను ‘అడుక్కుని తింటావురా!’ అన్న మాట ఈనాడు దీవెనలా పనిచేసింది. దానిద్వారా బిడ్డగాళ్ళ మీద నాకుండే కోపం పటాపంచలైంది.

ఒకవైపు ఉద్యోగం, ఒకవైపు గుడిలో సేవలు, పర్వదినాలలో ప్రత్యేక సేవలూ.. ఇవస్తు ఏ ఆటంకమూ లేకుండా జరుగుతున్నాయంటే అది పూర్తిగా నా గురుదేవులైన పూజ్యశ్రీ భరద్వాజ మాస్టరుగారి కరుణాకట్టమే! ఒక్క ఆశీర్వచనంతో నాకు ఇంతటి గోప్త జీవితాన్ని అనురూపించిన వారి బుణం ఏమిచ్చి తీర్చుకోగలను? వారాశించిన మార్గంలో నడిచే శక్తిని ప్రసాదించమని వేడుకోవడం తప్ప?!

ఓం సన్మార్గదర్శకాయ శ్రీ భరద్వాజ సద్గుర్వే నమః!

జై సాయి మాస్టర్ !!

ద్వారకామాయి అనుభవ మంటపము

ఒకవ హేచ్ తరువాయి

అక్క, “నేను యిక్కడే వుంటానుకదా, తరపాత చేసుకుంటాను. నువ్వు పూజ చేసుకో” అంది. సరేనన్నాను. అప్పుడు బాబా నన్ను ‘తలకి వస్తు’ ఇచ్చి పూజ చేసుకొమ్మన్నారట. ఆ విషయం రాజుగారు చెప్పారు. అది విని నేను ఆశ్చర్యపోయాను. ఎందుకంటే, ఒకసారి మా గూడూరుకి తుఫాను వచ్చినపుడు మా అమ్మ, “మా అమ్మాయి కుటుంబం క్షేమంగా వుంటే, బాబా! మీకు తలకు మట్టుకునే వస్తుం సమర్పిస్తా” నని మా తరపున మొక్కింది. ఆ విషయం బాబా చెప్పారు. నాకు ఒళ్ళ గగుర్పాడిచింది! వెంటనే బైటికి వెళ్లి వస్తుం తీసుకొచ్చి బాబా చెప్పినట్టే పూజ పూర్తి చేసుకున్నాను.

నేనక్కడ దాదాపు నెరిఱోజులున్నాను. చాలా సేవలు చేసుకోవడానికి బాబా అవకాశం యచ్చారు. అక్కడ చాలామంచి ‘బాబా ఎప్పుడు పిలుస్తారా’ అని ఎదురు చూసేవారు. ఇలాంటి అద్భుతం నాకు తెలిసి ఏ బాబా గుడిలోనూ జరగలేదు. దీనికి సంబంధించిన కొన్ని శీలలు పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగారు శ్రీసాయిలీలామృతములో, 23వ అధ్యాయం, ‘సమాధానమిచ్చే సమాధి’ లో పొందుపలిచారు.

ఈవిధంగా బాబా ప్రత్యక్షంగానూ పరిశీక్షంగానూ ఈనాటికీ కాపాడుతూ వున్నారు.

సమర్థ సద్గురు సాయినాథ్ మహారాజ్ కీ జై!!! ●

పరమ పూజ్య ఆచార్య శ్రీ ఎక్కిరాల భరద్వాజ మాస్టరుగాలచే రచించబడిన అపూర్వ ఆధ్యాత్మిక వైజ్ఞానిక గ్రంథములు

SRI GURUPADUKA PUBLICATIONS, C/o. SRI MANGA BHARADWAJA TRUST

Regd. Office: Bhakta Nivas, 12-1-170/46P, Hanuman Nagar, Jaipuri Colony, Nagole, Hyderabad - 500068, Phone: +91 7416041550
 Branch Office : Kondalah Bunk Street, Kothapeta, Ongole, Prakasam Dist. Andhra Pradesh. Phone: 8597233271
Send DD in favour of 'Sri Manga Bharadwaja Trust (Publications)' Payable at Hyderabad or Ongole

శ్రీ గురువి పై విరచితమైన గ్రంథములు	
శ్రీ గురు చరిత్ర - శ్రీ సాయి లీలామృతము (బొండ్)	₹499.00
శ్రీ గురు చరిత్ర	₹199.00
శ్రీ సంహితాయిన గురు ద్విసాహప్రా	₹149.00
శ్రీ దత్తాపత్రార మహాత్ముము	₹75.00
శ్రీ శిరిడీ సాయిబాబాపై విరచితమైన గ్రంథములు	
శ్రీ సాయి లీలామృతము	₹199.00
శ్రీ సాయి సన్మిధి	₹199.00
శ్రీ సాయినాథ ప్రబోధామృతము.	₹119.00
శ్రీ సాయినాథ పూజ	₹49.00
శిరిడీ పోరతులు	₹15.00
శిరిడీ క్షేత్ర సందర్భము	₹49.00
శ్రీ సాయినాథ స్తువమ మంజరి	₹10.00
సాయిని పూజించడం ఎందుకు?	₹10.00
సత్పుంగము - భజన	₹10.00
సాయి సూక్తి - ఆచార్యవాచి	₹20.00
శ్రీ సాయి నిత్య సత్య ప్రతము	₹20.00
(రచన : పూజ్య గురువత్తీ శ్రీ అలివేలు మంగమ్య)	
ఇతర మహాత్ముల గ్రంథములు	
శ్రీ స్వామి సమర్థ	₹75.00
శ్రీ తాజుద్దీన్ భాబా	₹75.00
అవధూత శ్రీ వెంకయ్య స్వామి	₹99.00
అవధూత శ్రీ చీరాల స్వామి	₹75.00
శ్రీ పాకలపాటి గురువుగారు	₹75.00
శ్రీ ఆనందమయి అమృత	₹75.00
బ్రిటెస్ యోగి మిలారేపా చరిత్ర	₹99.00
శ్రీ గురు సిద్ధారుడ స్వామి	₹99.00
(రచన : శ్రీమతి శారదా వివేక)	
అవధూత శ్రీ చివటం అమృత	₹99.00
(రచన : శ్రీమతి శారదా వివేక)	
అన్వేషణాత్మకమైన వైజ్ఞానిక గ్రంథములు	
ఏది నిజం?	₹49.00
మతం ఎందుకు?	₹49.00
విజ్ఞాన వీచికలు	₹99.00
పరిప్రశ్న	₹119.00
ధ్యాన సంబంధమైన గ్రంథములు	
ధ్యానయోగ సర్వస్యము	₹99.00
బద్ధ ధ్యాన పూర్వదయము	₹49.00
అధ్యాత్మికత - తత్త్వచింతనా పూర్వక గ్రంథములు	
శ్రీ సాయి మాస్టర్ ప్రవచనములు	₹199.00
అధ్యాత్మిక జ్ఞాగ్యతి	₹199.00
(రచన : పూజ్య గురువత్తీ శ్రీ అలివేలు మంగమ్య)	
ఇతర గ్రంథములు	
పురుషసూక్త రహస్యము	₹49.00
మనము - మన సంస్కృతి	₹75.00

పూజ్య భరద్వాజ గురుదేవులపై విరచితమైన గ్రంథములు	
మహాత్ముల ముద్దబిడ్డరు	₹149.00
(రచన : శ్రీ సి.ధామన్ రెడ్డి)	
భగవాన్ శ్రీ భరద్వాజ	₹299.00
(రచన : శ్రీమతి శ్రీదేవి)	
మహా పురమపుడు	₹60.00
(రచన : పూజ్య గురువత్తీ శ్రీ అలివేలు మంగమ్య)	
శ్రీ సాయి మాస్టర్ స్వతులు -1	₹199.00
(సంకలన కర్త : లక్ష్మీ నరసమ్య)	
శ్రీ సాయి మాస్టర్ స్వతులు -2	₹199.00
(సంకలన కర్త : లక్ష్మీ నరసమ్య)	
ఆచార్య అమృత లేఖాపథి	₹199.00
(సంకలనం : శ్రీ సి.ధామన్ రెడ్డి)	
మరో సంద దీపం	₹120.00
మాస్టర్ అమృత వాక్యలు	₹99.00
(రచన : శ్రీ సి.ధామన్ రెడ్డి)	
బాలల కొరకు విరచితమైన గ్రంథములు	
బాలల సాయి లీలామృతము	₹49.00
(రచన : శ్రీమతి అడిదం వేదవతి)	
బాలల సాయిసన్నిధి	₹75.00
(రచన : శ్రీమతి అడిదం వేదవతి)	
బాలల శ్రీ గురు చరిత్ర	₹75.00
(రచన : శ్రీమతి అడిదం వేదవతి)	
BOOKS IN ENGLISH	
Sai Baba The Master	₹249.00
Shri Guru Charitra	₹149.00
Supreme Master	₹149.00
Tajuddin Baba	₹149.00
Sai Baba and His Teachings	₹149.00
Children's Sai Baba The Master	₹80.00
(Author: Smt. Adidam Vedavati)	
BOOKS IN OTHER LANGUAGES	
Sadguru Sri Sai Baba (Hindi)	₹249.00
Sri Guru Charitra (Hindi)	₹249.00
Sri Sai Leelamruthamu (Kannada)	₹249.00
Sri Sainatha Prabodhamruthamu (Kannada)	₹149.00
Sri Guru Charitra (Kannada)	₹199.00
Sri Sai Sannidhi (Kannada)	₹249.00
Tibet Yogi Milarepa Charitra (Kannada)	₹119.00
Sri Swami Samartha (Kannada)	₹119.00
Sri Sai Leelamruthamu (Tamil)	₹249.00
Sri Guru Charitra (Tamil)	₹299.00
Sri Shirdi Sai Aartulu (Tamil)	₹29.00
Sri Sainatha Stavana Manjari (Tamil)	₹20.00
Sri Sai Leelamruthamu (Malyalam)	₹299.00
Sri Guru Charitra (Malyalam)	₹299.00
Sri Guru Charitra (Odiya)	₹299.00
Sri Sai Sannidhi (Odiya)	₹249.00

పూజ్యాత్మి అలివేలు మంగమ్మ తల్లి ఆరాధనోత్సవము తిథుల ప్రకారం మే 31, 2024 న మరియు అంగ్ర కాలమాన ప్రకారం జూన్ 3, 2024 న గుమ్మిజంపాడు 'శ్రీ అలివేలు మంగమ్మ బివృస్తిధానము' లో జరుగును. ఉత్సవాలకు సంబంధించి మరిన్ని వివరములకు శ్రీ మధు గాలసి (9542985469), శ్రీ పి.రమేష్ గాలసి (9440018038) సంప్రదించగలరు.

Date of Publication: 21st of each month. Permitted to post: 23rd, 24th, 25th and 26th of each month.

Edited, Printed and Published by Dr. R.S. Sasidhar, Ph.D. trustee of Sri Manga Bharadwaja Trust,

Ongole - 523002. Postal Registration Number : Prakasam/16/2024-2026, Regd.No. 37926/83.

పరమ పూర్వ ఆచార్య శ్రీ ఎక్షిరాల భరద్వాజ్ మహర్షణ ఆరాధనలో వచ్చిన ప్రమాదము ఏప్రిల్ 12, 2024న శ్రీ అలిచేలు మంగముని తిథిని సుమృతంపాటులో వైభవంగా జరిగించి. గురు పుత్రులు శ్రీ ద్వారకనాథ జ్ఞానేన్డ్రోర్ గారు విశేష పూర్వ, సత్యంగం చేసారు. విషాద ప్రాంతాల సుంది పుత్రున భక్తులు భక్తిపూర్వులతో ఈ కార్యక్రమంలో పాలించారు.

